Diennįkas

Ignota Grubinska.

ant 1893 meto.

Tautotyros ir senienų rin
DRAUGIJA

Kaunas. 1 Sausio 1892 m.

Praejo naktis, iszausko rytas ir sulaukiau dieno Naujų metų. Pasveikinu tavę naujas mete! – Ką man żadi suteikti per szios metus? Ar liudnas skausmus ar szirdes linksmybes! – Tikiuosi kad duzi man paskutynių geradejietę. Vis tai szindiena noriu kad pradeczia givenima gereni. Ar pabaigsiu laimingai kareiviszką tarnystę ir ar iszpildis mano uzmanimai! – Ant tu klausimų atsakimus duos tik ateinantis laikas. Bednai pradedu szios metus, nes kiszenėję beliko tik 5 kapeikos. Ar busiu bagotesnis ar bednesnis per szių metus. Pernei iszlaidżiau per iszlious metus bemaza-ko 60 rublių, o uzpernei 95 r. Taigi pernei maziau iszlaidziau ne kad uzpernei ant 35 rublių. O kad pazlaudu ant ko iszejo tie 60 rublių tai ant popieros neparasziau kad ne bet knygelėje paraszyta. Vis tai ant knygų, tai ant popiere, marku ir konvertu ir ant valgimo iszleista. Kai surinksiu kiek ant ko iszleista tai vel dokładnią suraszysiu. —

Ką gera perniksczios metuisi suveikiau? – Dievui deku isz buvau sveikas, du kartu buvau pervażiavęs namo kemineti ir pasotinau savo dvasiszkus troszkimus skaitimų laikraszcziu ant prigimtos kalbos. Pirmas keminejimas vasario menesije buvo trumpas ir perleidżiau beveik visą laiką namie griczioje uzsigulęs ant laikraszcziu. Antras keminejimas Spalinio ir lapkriczio menesije buvo ilgesnis ir geresnis. Aplankiau szaunusius savo miestelio ukininkus: Paliulio, Kaziuna, Kviadara o taip-gi ir gimines. Visur radau malonų priėmima. Uzmanem su Tevukajum uzvesti Vabalnike kromę bet ar gausim ant 500 r. kapitolo tai yra abejotina. [illegible] yra ronijama użvesti namuise, kurius klebonas żada pastatyti prie bazny-
= czei

Krautuvę mislijam įvesti galanteriing. Ali reikia 500 r.
ir kožno kad įvesti gerą krautuvę. Paczekojus gal ir turia
tokią krūvą pinigų, bet aš, aš iš kur jimsiu? Da aš ir sko-
les turiu 23 rublius (20 r. Maciku ir 3 r. Kaziliunui). Tokyczia iš
brolio už dalių galeczia paimti bet man nesinoria taip da-
ryti del dviejų priežasčių: 1, brolio tiek pinigų neturia ir kad
man duoti reiktų tyczioti, o tada musu ukis neprabagotėtų
bet nusipleštų. 2, kad man pajemus tuos 500 rublius reiktų
visiszkai iszeiti iš namų o jagu ant nelaimės kromininkys-
te nepasisektų tai ar ligoje ar nitonioje bėdoje kur aš
tada savo galvą priglausczei! Tai-gi del tų dviejų priežas-
čių aszę nenoriu no brole reikalauti tų pinigų. Tau
jagu zicziti pinigus tai man paczam ir kad pasiseks
prekiste aš atiduosiu iš prekystes o jagu ne tai iš
pisorystes, bet ne iš brolio; aš tėvynei noriu palikti
rezerve, kad tureczia kur nusilaiste kaip paukštis ant
salos. Diena ir nakti aš mislijių kaip czia reiks gi-
venti ateinancziame laike. Kokį reiks išsirinkti luoma
ant gyvenimo. Įrankių ant gyvenimo man yra daugal
ir dar jo visus noreczia išlieti czia ant poperio.
Įrankis tai užsiimti žemdarbyste 2, prekyste 3 piso-
ryste, 4, telegrafiste, 5 advokatyste. ir 6, ~~tesuryste~~ Visi tie įrankei
turi savo blogumus ir gerumus ir aš noriu apra-
szyti jų gerumus ir blogumus. Reikia žinoti kad jagu
aš darysiu taip kaip man rodo razumas ir zinios pasimetos
iš skaitimo knygų, tai aš ant savo luomos privalas su
ziureti iš trijų pusių: kad atneszczia naudą sav, mano
szeimynai - (tai yra giminem: brolių ir seserei) ir tėvynei.
Iš visų viršui paminetų luomų aszę tik vienoje 1-tinėje
matau progą del atneszimo visų trijų naudų. Žemdarbys-
te tik viena išpildo visus tris tuos reikalavimas. Ingudoly-
siu kaip tai ji gali jos išpildite. Ant žemdarbiszki aš žinrių
= kaip ant

labai svarbaus daliko, kuri reikalauja morala ir praktikos.
Toliau aš žemdarbystėje užsiimdamas ne noriu skirtis nuo
brole, bet dirbti iš vieno ir pelną apskirsti ant reikalų
szeimynos visos, kaip reiks pirmiaus. Skirtis nuo brole
svera rokundos: tada reiktų įvesti skirti nuo brole namus, ir
kita gaspadoriste, tas visas reikalauna kasztų karie pas mum
necra, antra da vel aš neturiu praktikos kad galeczio gaspa-
dorauti ir ant galo atsiskires aš ne galeczia padaryti už-
gana vienam reikalavimui nuo savo lėšnios: ne galeczia
atneszti naudos savo broliu ir jo szeiminai, tada kad vie-
noje vietoje givendamas aš galesiu tą padaryti. Gaspadorys-
te arba musų ukė dabar kaip ir kitų stovia labai žemai,
brolio ne gale jos pagerinti nes jam iš pirmo truksta morolo
o iš antro jis nenoria suprasti kad ukę vesti možna
geriau ne kad dabar. Moralą ir supratimą tai tik aszę
galeczia namamo įneszti. Antra vel ne bus man name tai vai-
kai brole liktų mulkeis ir neapszviestais bo aš matau kad
ant moralo ir apszvietimo brolis žiurė lengvei, neradda-
mas jame ne kokio svarbumo. Kad gi aš busiu name, ži-
noma tad ne duosiu tam įvikti kad vaikai brolė liktų
visiszkai neapszviesti. Taigi matai kad szeiminai aš gale-
siu naudą atneszti. Kas link savo naudos tai aš tikriu-
si kad busių sotus, valnus, turesiu gryną sumeniją ir bus
linksmu ant szirdes kad galesiu noro kiek pailig mano
išgales pagerinti buvį savieszemo. Antra vel aš galeczia
graitai ir ženides, ir ženatuvė pridėtu vieną darbininką
už dyką ir dar mažių seiek tiek pinigų. Dirbdamas aš ne-
siveszczia bel darbininki. Treczia nauda del tėvynes aš
tiksliszi tuomi atneszti: 1, pagerisiu savo ukę ir galesiu patu
rėti raskiavo (bus sposobo) 2, stengsiuosi kad musų sodžiuje
taip-gi darytų valią mano prikledo ir jagu noro vienast
pasisektu jo - aš busia jau užganėdintas 3, tėvynei
gerai yra turėti noro vienos sunario apszvietimis.

Ir ant galo to viso kad mums pasisektu dviem brolem zentsiem vienoje gryczioje gyventi, ir ant vieno stalo valgiti ir darydi vis ir vieno del naudos musu szeimynos, tai butu grazus prikladas ne tik vienam musu sodziui, vienai parapijai bet ir visam lietuviu kampui. Dabar niekur ne matyti nei vieno priklodo kad gi-ventu kas vienoje vietoje, visi skirstos ir biednina savo padejimą. Kad del mukegiszkos pusės yra ge-riau vienoje vietoje gyventi tai gal koznas pripa-zins. Asz daugal klausinejau saldotu ir gilios Ru-sijos, kur kaip žinoma ar žmones gyvena dideliomis szeimynomis, ar geriau ar blogiau brolem gyventi kurie nesiskire bet gyvena ir vieno? Ir visi pripasista tą teisybe neapsiziurinante, kad kur tiktai gyvena brolis su brolis vienoje kūpoje tian visados ~~g~~ ukininyste geresne ne kad pas tuos kurie persiskiria. Ir kuo didesnia szeimyna tuo visados buna bagotesnia. Taigi ir pusiu teoriszkos ir prak-tiszkos ir mano gyvenimas kūpoje su brolis butu geresnis ne kaip persiskyrus. Tik be-da kad pas mumis Lietuvoje nera tokio paprocio ir del to bus sunku praminti szviesias takelis tokio gyvenimo bet tumi gi ir usipelno didziausios godones tokis sunkus pradejimas kūpos gyvenimo.

Asz daugal nakcziu ilgai ne miegu ir vis misliju kaip czia geriau sutvarkyti ateinantis gyvenimas, ir ukininyste man siulo daug naotoniu dairtu. Reforma ipacz, kuriq aszq ko misliju (mislyju) mąstau varyti gospadorsteje labjausei manq vi-loja: va prisz manq kiemas szlapias, darzelis prizelis pe jonio paredno zoliu, sodo obelis baigia dziuti, visame kieme nera ramios vietos kur zmogus galetum atvesti dusza, namuze taip-gi nera szviltos szvarios kambarykes, kur moz-netu meilei laikas praleisti. Kad buczia an-name misliju sau tai kaip galedamas stengsiu-se kiemq smeliu isbarstyti, darzeli zoles istausti ir padaryti tokias lovas su kvietkais kaip didziuise miestuse macziau, pa-daryti placzius takus tarpe lovuq ir jos sme-liu isbarstyti. Obelis sodi pagerinti: nupjausti sudziuvusias szakas, apkasineti zemq apie obe-lis mesztu aptreszti: Priekiesei galo sodo tunso dabal dynas tiq mozna taip-gi pa-daryti rami vieta: agrastai susodinti ei-lomis, padaryti placzius smeliuotus takus

viduryje pataisyti taip vadinamą besedką
kuri možnet visokiomis rišavonemis papra-
zinti. Šalije grinčios pagal ulicą možnetų
pribudavoti kambaris, kurs svarei možnetu
išgrazinti. Tai butu rami vieta pačiam
pasilsėti ir svečius prijimti. Iš viso ko
~~pirma~~ pasakiau možnetu numanyti kad an
kalbu tiktai apē grožumo švarumo bet tas
tai antros dalykas o pirmučiausei tai reiktu
mislyti kaip daugiau ištraukti naudos
iš musu žemes. Ir ant to aš daugel mis-
lijau: va pakampėje vienas smelis tenai ka-
nečnai reikia privesti molio kad pagerin
ti žemę. Kur labai sumiarus žeme tenai
vežčia smeli ir taipi darysčia kad daves-
ti žemę prie derlumo pac 30. Vokiečei sako kad
per 5 metus možna tą padaryti. Reikia tiktai
neduleisti rankų prie pirmo nepasisekimo.
Įsitaisysčia plugą su kuriu možnetų giliau
žemę išarti, geležines akečios ir grėbluis, del
geresnio gruntu išdarbinimo. Didžiausis ir
rupestis butu apē mėšlą: jo storočius kaip
možna daugiau ir geriau padaryti. Įtaisy-
čia mėšlavietes, kompostus ir su tais trikočia
žemę ir obeles. Įtaisysčia ir naujų sodeli pagal
rodimo naujausiu atkadymių agronomijos ir sodi-
ninkystes. Neužmirščia ir bitininkystes: taidy
ninkystes. Neužmirščia ir bitininkystes padė-
čiau avilius pagal naujų išrodymų ir padė-
čiau grašiam sodi kur butu joms ramu veisintesi:
Gyvulius taip-gi stengčiausi gerinti - vėlig ma
žiau ~~bet~~ ir tėlaikyti bet geriau šerti. Ušiau-
žiau grašinčiau grašą arkliuką ir turėčia su kuo grašei
pasijodinėti ir pavažiuoti. Apē savo kiemą pateng-
čia ir lintu tvorą o jei butu kaseto tai išsi
ulyčios ir pamuliavočia. Vis tai tone daik
tai kurie mani vilija ant ukininkystę. Dabar
gyvendamas sodžije galečiau užrodyti savo kaimy-
nus kad jė neapaustu ir taip-gi gerintu savo
ūkę. Prikalbečia užvesti sodžiuj kasą knygi-
nų ir pac jiems skaitysčia nedelios vakarais
susirinkes. Mergaites akvaticzia užděti drau-
gystę gerdorių ir išsirašyti laikraščių su
dešais pinigais, Moteris dabar lenčia drau
gystę gyvojo rožančiaus: možnetų man į ang
išsirašyti ir draugystę paveiti geresnių kelių
taip-gi pasirupinčia apē laikraščių ir
išguldyčia kad tikras katalikiškumas tai
ne tame užsivertą kad daugiau maldų kalba
tenius

atkalbeti bet kad kantrei kenteti visas
priklastes, konioes mums sutinka muse
gyvenime, nepeikti ir nickanenkius ir taip
daryti del kitu kaip del saves reikolau
tumei. Tai-gi gyvenimas su broliu rodo
daug svarbiu ir malonų daigtų. Bet
czia yra ir nekure kartumai: pirmu-
tinis kartumas tai tas kad asz ne
pripratęs prie rankos darbų, o del iszpil-
dimo visų minetų virszuje dalykų reikia
daug ir savo triuso padēti, antra dau
gal reiksių nukenteti prisitaravimu nu-
savo namiszkių. Trecsia givenant
namēje nygtes nepralaksi ir nepaliksi
bagotas kaip kad mozneta trotisi pre
kysteje ir Ketvirta name givenimas jau ne toks szva-
rus kaip, asz jau papratęs. Vel dar kad uzsijimti naminiu gi-
venimu reiktu biskuti kapitolo o asz dar turiu skoles 23 rublius,
Antras planas ant givenimo — prekystē: czia malonumo daugel:
darbo maza, valnas tovere save kromi ir kitur tavorus, dasnai su-
zmonemis suvesni, gerai iszmokslumi szneketi: ir givenimas
krome labjau pritinka prie mano papracziu. Czia ir kniga

mozneta dazniau paskaityti ne kad name. Ideja prekystes ne maszesne
kaip ideja agronomijos progresu ir ar ne didesne: dabar visa prekys-
te rankose zydu. Dut grasu priklada uzsijemant krikszczionims szio dar
bu — yra geru daigtu. Bet ar galesiu iszpildyti prenumdamas szios
tris reikalavimus nu savo kromo: Tevynei tai atnesziu gero
nes pergetisu savo buve is duosiu geru priklodą; sav taip-gi mis-
liju geresni pelna tureti ne kad gaspadoraudamas bet savo skei-
mynai ir sodzium jau ne konios naudos neatnessiu, tomgesiu
galecsia pajimti brolio kont vainioszu pas save ir mo-
kiti bet tai tin viena ne visus. Didziausis gi pavojus
laszu jai neposisekdu prekyste. Kad tureczia savo kapi-
tolą tai butu gerai bet su svetimu kapitolu neposise-
kus butu skaudu. Su zidais tai vel daugel atskrasnu-
mo reiktu: jie ant kozno zingsnio daritu paing. O
kad posisektu 300 rublu pelnyti per metus tai butu ge-
rai: per dvejus metus mozneta atiduti skola ir savo
kromas tureti bet ar posisektu taipo pelnyti! Antra
das kur gausiu tien pinigu pasiskolinti — kaip 500 r.
Gal bus toks proektas geresnis: reiks atbuti kone me-
tai ir nors 100 rubliu padeti o paskum tai ir gobtum
jau manitis si ant to as ant kyto kelio. ~~Mislijau dar
eiti amerikona ir~~ 3, Apie pisoryste daug ne kalbesiu. Jau
ji mant taip žinoma, taip ikirejo kad nesinoriasi apie
ją nieko nei-bekalbeti. Čia geras daigtas tik tas kad zmo
gus neapsirketis ir dažnai gauni šviesio skatiko.
4) Telegrafystę Masinos man labai sulija. Jis laba
narodija gyventi su broliu ir uzsijimti prekyste. Tarc

kad telegrafystes iš morkės jau ant viso savo amžiaus galėsi turėti vietą. Tos tai labai man užlenkina, bo gal apei tautiškumą mano tik vienos mislios gražios o kai suši tenčiau ličsci tai labai paskum gailėčiosi kam nesižinnau vietos kur tvirtesne. Žinoma telegrafystėje nėra no mislyti apei nauda del kaimynu ir brolio bet ar tik nelaimingesnis bus brolis naip aš ji paliksiu vieną ant žemes ir nebenka padėsiu. Jam šeimynos daug, reikė pra gyventi ir žinoma reikia kad jis turėtu daugiaus žemes. O man pakaks kad aš turėsiu tik pragyvenimą iš savo triuso rau ku. 5) Advokatystė vel savo turia vilionias, labjausei gerą pelną, bet aš su mano lyku karakteriumi negaliu viltis kad bus čiau geru advokotu 6) Kelionėje į ameriką ir darbai lietuviškoje spaustuvėje labai manę vel vilioja. Ti mošna nuveikti daug svarbių daiktų del tėvynės. Bet dabar sako . . . .

jau amerikon nebeileidžią ir vel kad ir mosnetu išvažiuoti tai su kuo važiuosiu kad neturiu kašto. Ir kur ti nuvažiavęs prisiglausi. Reiktu pirma vieta prisigatavoti o paskui jau važiuoti. Nurašyt reikiu gromatas pas Burbą ar pas Šlupą. nežinią jie man duotu ro dą. Kasiunas -gi nerodija važiuoti. sako kas bėlieks lietuvoje kad visi pranišnesni lietu viai išeis į ameriką. 7) Vel labai buvau kar stau užsižiejimis ir moles buti kunigu. Rodiau gromatos broliu, seserei ir sesio labai noria kad aš eičia kunigus. Ji paprašė kunigų Vaalty nyku kad pas manę rašytu gromatas. Jau dvi nuo jo ir apturėjau. Vaitekunas man sunienino kunigystę sako reikia daug labai mokslo ir daugel kašto o vel ir brolis kaip girdėjau nelabai no ria sutikti leisti manę kunigus. Nors gromatos nuo brolio dar neaptu rėjau. Mažintas rodija gauti vietą pas notoriušą o Petrulis net rodija kad polik čia

ant szeszsroczno(s) służbos, arba-kur gaucia vietą ir prikoščiny. Ne, man reikia lengvios vietos kad butu ne daug klopato. Reins gal telegrafyste usiimti. Vel gi ti yra ir geras prietelius kuris žada buti kaip tin ros brolis ir žano kad aš neperstusigo. Gana man rašyti šis dienninas. Pra dejau aš ji rašyti naujuose metose — baigiu dabar 7 Mojaus. Daug lai ko mat jau prabego. —

J. Gr—kof.

16 Sausio.

Rytu atsikeliau pradzioje 9 adynos. Parasziau pavieskas suna- riamo Kamisijos ir dienu išneszojau. Ponas sakė kad kai ateis Zaicžinas kad ar ji uz kaunieriaus iszgruszczia. Rasziau gro- mata Kviodaru — bet nerodom. Parasziau ~~keturis~~ du raportus. Rasziau „kaip asz persikelau ir szaneną į miestą" bet vis nero- dzei: Vakar vakaru oficierius ~~Grudi~~ Bliumbergas atanesze szunyti musu ponu, ali ja namia niarada. Gerasimovu subarė kam jis ėmė szuniuku ir Baszlika uz nakla. Vienu zodziu szin- dei nei kokiu atsitikimu niabuva. Aidam"s par ūlicziu žiurejau pa- lengiam ant knyg"s. Nauju nėk" vis tas pacziūs.

17. Sausio 1893m.

Szendiena szventė. Bažnyczian eiti negalejau be daleidymo Pono, o praszyti jo nedrisdejau. Kone visą dieną prie pecziu- ku stovejau ir skaicziau knygas. Ant galo nusibodo ir kny- gos skaityti. Ponas buvo visą dieną ~~namie~~. Priesz pietus atejo pas ji ~~xeminėti~~ jo bendras oficierius. Jie vaikszczio(da)mi po kambari labai graziai dainavo, nors rusiszkai. Tai mat ką mokslas ką daro mokslas. Kada-gi mes lietuvei ~~mes~~ išmok- tim taip graziai dainuti. Graziai skyrbė ir musu mer- gaites dainuoja bet butu graziau kad tas dainavimas jų but sutvarkytas ant pamatu mokslo. Po pietu atejo trecziais oficierius. To balsas buvo labai didelis ir garsus, bet jis esslesu nedainavo tik rekavo ~~ano~~ atskirus motivus. Gal butu ir visi trys dainavę ali

nelaukęs jis pakvietė už kortų sėsti. Dabar gal lig pusiaunakčio gros ir mums nereikės gulti. Vakare atėjo židelka paperos-dirbė. Musu ponas norėjo neleisti vidun del svečių, bet ji paprašė kad įleistų. Židaukelei nesmagu buvo įėjus kaip pamatė svetimus žmones. Įėjus paklausė ar ne reikia paperosų ~~p~~ laižyti. Oficieri juokdami ant sako: ką čia[24] paperosais geriau bus su mum už viešnią. Del to židaukaitei nesmagu ~~kaip~~ mozna numanyti; kadangi oficieri nestoja grodi kortomis o ji iš šalies tik žiūri — nėra kada jiem su ja geraū užsiimti. Šiandien jau dvasia sirdėi del svečių stoden. Aš ~~pasijuokiau~~ per dieną svajojau „kelias į malonų gyvenimą". Išlupo šauen (iš Mickevičiaus lenkiškos sudėjota „Pan Tadeusz".) Jausmai labai Tai mokslas ir gramatika miegino.

Jaunus manyje viešpatavo taip kad sudėjau šias eiles:

Lietuva meloja tėvyne tu mano 4.
Kadu-gi aš tavę vėl pamatysiu 3.
Kadu-gi naujojo darželio kvietkelė 4
Aš savo ~~kryt~~ tėvynę vėl apkabinsiu. 3.
Svetimi svieto del man neteisingi 4
Nū savo krutinės man toli nustumė 4
Kadu-gi kadu-gi o miela tėvyne 4

Aš tau pamatysiu nors dūme 2.

Svetimi širdelei ne gaunu linksmybes 4.
Čia širdeles mano niekas neramina 3
Nei daila, nei kalba, nei daine svečiųjų 4
Nei džiaugsmas nei verksmas kaimyno. 3.
Viena liktoi meile prie tavęs lietuva 4
Širdelije mano visados kūn(?) lejo 3
Ir diena ir nakti apė tau tėvynė 4
Dūmojo ir ašaras liejo, 3.
Oi liūdnina manę tavo padėjimas 4
Ir bėdos ir vargai kuriuos tu kentėjei 4
Per ilgus jau amžius ir dabar dar kenti
O džiaugsmo mos teturėjei. 2.
Ar-gi darir dabar o miela tėvynė 4
Nesiskiria nuo tavęs tie vargai ir bėdos 4
Dabar, kada korno lietuvio krutinei 4
Užgelė malones karštas del tau bėdos. 4.
O ne liūsk lietuva, ateis ir tau laikas 4
Kad kruvos tų vargų kuriuos nukentėjei 4
Bus gausei užlyginos ir liksi laiminga 4
Padaris taį del tavęs ~~tai~~ lietuvos vaikas, 4.

Kaip asz perskaicziau tą ~~sudėjimą~~ tai nuspren-
dziau kad ans mano jausmus ganėtinai isz-
reiszkia, nors jis mažai jame rýmų ir gal
jis ne ~~pasidos nei rasimą~~ ~~neatsargys~~ ne
~~[illegible]~~ įstatymų teorijos ~~kalbos~~ žodijos
kurią asz skaicziau priesz sudėjimą, bet jame
man matos sziltai sudėti žodžei. Tie ke-
jorio itempimo proto ~~paraszyti iż~~ iszėjo ~~isz~~
~~mano szirdes~~ iszėjo (isz mano krutynes) ant poperio ir asz uzra-
sziau tik ką kalbėjo mano szirdis. Manstau
nuleisti jį į redystę ar ne atsparus. —
Dabar pažiurėsiu vėl ant savo teorijos žodijos
az nerasiu ko prieszingojai mano sudėjimą.
Perskaitęs istatimus del eilių sudėjimo, visokius ~~ų~~
horejus, jambus, daktilius, anapestus ir amfibra-
hius neradau presstatavimo priesz jį mano sude-
jime. Eilestes mano mosnu priskaityti prie valnių,
~~kur~~ nevienodos stopos (kruvos) ir ~~bo~~ taip vadinamos
baltos nes rifmos ne visur stovia, bet rifma, kaip sakoze
teorijoje, ~~vis~~ ne butinai reikalinga del eilių. —
Oficierai neteilgai grojo kortomis, ~~buvo~~ paskum dainavo,
kortais ir graset su tordi Varo bolsus. Paskum visi
iszėjo vosinetizi po miestą, o asz jemiau baikti savo

dnevnika. Jau reiki eiti gulti bo 11 adyna vakles.

J. Grabinskof.

18 Sausio.

Szindei megojau lig 10 adinai. Ponas nakti atėjo, dar
man ne miegus. Atsikelis nusiprausiau burną, bo
jau dvi dienos kaip nepraustau. Atsikelo greitai ir
ponas. Ukelijavom poperius ir vienu Gerasimovos o
kitu an nunessem miestan. Asz paczton gromatu
(pariety) atidavis nuvejau magazinan Ptaszeka ir
kad paprasziti knygą del skaitimo. Norejau gau-
ti straipsnio Gilferdingo apie lietuva bet Ptaszeka
man pasakė kad tą knygą jam pajemis klieri-
kas ir isivežis. Tai jau taip ir papulsiant to knyga.
Klausziau ar nera nors straipsnio Karamzino
„О любви къ отечеству и народной гордости“ bet
ir to jis nerado. Ptaszekas susilenkis žiūri se-
nas zydas, kaip skaito tai prikiszą knygą prie
pat noses, mat jis gale skaityti knygą tik
tada kaip ji visiszkai arti jo akių. Asz per-
žiurejau lenkiszkus kalendorius. Atėjo vienas
studentas ir pirko nuo Ptaszeko knygu

o asz vis stovejau. Paskui vėl su Staszeku rausemes po senas knygas bet ko prasziau jis nerado. Asz isirinkau dideli kniga „Письма Гоголя" ir pasife-miau. Staszeku sakau: „tai duok man be zalaga skaityti bo dabar asz pinigu ne turiu". Staszekas atsake: „tai uzu skaitimą nors kiek" asz pasakiau kad ir to neturiu. „Jei sakau vierizi tai jimsi kniga skaityti ojei ne tai ir ne jimsiu". Jimk jau, ka su tau daryti" atsake Staszekas. Asz knyga po pažasczu pasijemis parejau namo. Tėvu radau barsdu skutantis ir susiraukusi. Visi jau dienos raton alle neradau kaplinarmuso. Tėvas išejo miestan o asz griebiaus knyga skaityti. Gromatos Gogolio ne labai interesnios. Metis jas ~~skaityti~~ griebiaus ur dienos kuriu Gerasimovos atsunesze. Suvalgiau ir porciju mesus kuri nu petu buvo likus, nors jau szalta. Labai norejau valgiti. Diena sussa

Tus buvo tai mes jų padejom plesiun kad at-szaltu. Suvalgiau knygon kaliornus popelis ku-rie buvo jau glebis prisirinkis. Vakarykszcios dainos da buvo ant mislies. Asz vakar ur-mirszau paraszyti kad oficieres dainavo ne rusiszkas dainas bet maž'rusiszkas. Dar ir szindei tebestovi ant ausu sie zodzei

Марусенько серденько
Не любишь ты мене
Чи любишь ты мене
. . . .

Asz vakar vaikszcziodamas vis tos zodzius dainavau. Mislijau ar ne mozneta tu zodziu ant lietuviszko perversti ir kaip-gi grazei persiverczia ziurekite:

Marusyte szirdele
Ar myli tu mani
Ar myli tu mani...

Gaila kad daugiau netetameta. — Ant dvases szindei ne szaunu. Kaip vist ta pereksta asz apsileidis. Barzda uzau-go didela neta kur nusiskusti bo pi-nigu nei kapeikos ne turiu.

Ir skaityti ir rasyti ssindei nebuvo
ankvatos; rasau per nevolę kad dosmai
laiko ne gaisinti. Metu rasyti dnev-
nika ssindei nicko gaara ne buvo: pilka
Heniala. Galva ne sopejo. Rasau
Gromatu Koiadaru.

J. Grabinno

19 sausio.

Ssindei anksti mani pabudino Gerasimo-
vos. 8 adinoi au jau buvau ant kojų. Mat po-
nas vakar prisakis kad ssindei 9 adinoj butu
samovaras gatavas ir kad butu bulke uz
10 kop. ir Sureckos pekarnes ant stalo.
Bulkes ~~tai m~~ pirkti tai man ir peri budino
Gerasimovas. Asz atsikelau nu padlagos, usivil
kau mundaru ir issnessiau patalu kunnon.
Mat kaip buvo labai szalta tai ponas mum-
~~ir mun~~nes perkelo savo kambarin ir mes
gulem ant padlagos. Padlaga mokvota ir
Gerasimovas ko ne kasdien ju masgoja. Mat
nu sudu ir nu samovaro statimo. taipgi ir
nu musu ssieniku padlaga prisikreikesczia.
Pono kambaris perdaritas sienu ant dvejų daliu.

Tai dalis kur unt primeni tai mes ir bunam.
Ali mum nia labai gut ~~kad~~ del to kad pono
kambaris nu musu kadiz sienu perdalytas
bet duris yra ir tik firankom ustiesta,
tai kaipir vienas kambaris. Ku mes dirbam
tai vis jam girdsias. Tai-gi ssindei atsike
lys apsitaisiau ir ejau pirkti bulkes. Pamis-
lijau sau dabar mosnetu pas Stasena apsimai-
nyti kniga, bo tos gromatos Gogolio man
ne labai ida skaityti. Ir tat pasijemis po
pasasscsu knigu issejau. Miestas da ne vi-
sas buvo atsikelis. Niekure kromai da bu-
vo usdaryti ir duris su geleziniais szlombais
usdetos. Oficieru nei vieno nematyti ulicsio,
tik studintai su kairmonelei kruvomis į
szcola skubinosi. Ziriu unt knigu maga-
zinus: Ossovskio, Mandelsztamo ir Zavad-
zkio usdaryti. Na mislijau jau kad tie usda
ryti tai veiknai bus usdarytos ir Stasenko
kromas. Einu unt kromu Stasenko. Perecką
pekarnę ~~ne gaa~~ praejau ir ziurin ant vyves-
ku Stasenko. Agi ziurekit jau kromos Sta-
szeka atadarytos. Einu kroman. Radau seni

Plaoserni ir ja sunaus žmonme. Kaip jus, sa
kau, unksti atsikeltat?- Ali ir tu unksti
atsikelai, man ja saka. Kas-gi tau taip
unksti ėsi atvaria? - sakau ponas atvare būt
kes pirkti. Žiurek Plaoserai, sakau, atmai-
nykš tu man ssi tu knygu, ji man ne-
roda skaityti. - Nu, - kovios gi tau dabar
reikia - kalba Plaosikas. - Sakau ar gi nera
kai no vakar prašiau „~~[illegible]~~ О любви
к отечеству и народной гордости", Карам
зина" - Mat sako asz negabis dabar tos
knygos surasti. Palaukeen kol atvažios
mana ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ sūnus, jis dabar išva-
žiavis yra. Nu gerai sakau. Tu tarpu asz pa
silinkis surinoju knygas. Pamačiau vieną
storu naujų knygu bezapitaisa, ali jau perziūrėti
lagai ir pasižiūrejau roki jos pavarde. Atka-
dau kad ji vadinas „Руководство к общей
жизни". O pamisljau kas kalbas
[illegible] tai kaip gyventi kad butum svei-
kesnei tai man reikia parskaityti. Sakau
Plaoserni: duok man situ knygu perskai-
tyti. Plaoserai pažiurejo ant knygu ir

ustimpsis ant mani klausi: kam gi tau
toki knyga skaityti: sakau kad asz
noriu tai ir duok, bo matai kad ji par
pjaustita jau. Nu gerai sako jis man. Asz
[illegible] po pasaulio knygu grožiai
isslankau isz magazino ojau polikau
pekarni. Žiuromas ant pekarni ar is-
vakaryksti. Žiuromas ant pekarni ar is-
lijo: tai kad dabar man matytu opi
cierius tai jis mislitu kad asz koks den
[illegible] ir tu knygu nesu del ofici-
rianų. Geltonas virszas taip grožei žvie-
tesi po pasaulio. Man taip linksma ir
[illegible] buvo eiti su knygu. Reikia mislije
skaityti. ba mat tevynė vargęsi. Kas
gi ji išvaduos kad ne mes patis. Na
[illegible] sakau dave Dievas [illegible]
vatu ant skaitimo ir mokinimos, del
togi ir reikia to [illegible] ant gyvato [illegible]
Dabar ant sluzbos yra daugel man vel-
na laika, reikia kad jis nenuveitu ant nieku.
Reikia nors mokintis mana labyau pra-
platinti kad galeczi buti naudingas arti-
mui ir tevynei. Taip man bemislijant
prijau ir pekarnei. Žiurau ant vivesko:
parasyta „Конечно по [illegible]"

Įėjau vidun. Po vienai pusei krautuvės stovi
vienas turkas o po kitai – kitas. Povide-
ri krautuvės iškabinėtos [illegible]. Pa-
gal sienas padarytos lentynos jūdai
numaliavotos ir baltomis apdėtos.
Radau jau krautuvėj ir pirmąjį pamin kokius
ti ir vienu saldotu. Turkai tarp sa-
vi vis turkiškai šneka o su pirmuoju
tai rusiškai ali pirmiau nekaip pas mum
židai lietuviškai. Pamislijau sau: mat
nors toli jų tėvynė bet matyt ji jiems
labai meili bo tarp savi vis turkiškai
šneka ir nešioja raudonas kepurai-
kes su kutosaisais. Turecka pekarne kau-
ni labai slavni, čia kepa bulkes
gerai ir pigiau parsiduoda ne kad kondi-
torskai. Ir žydai savo krautuvės [illegible]
[illegible] del pardavymo. Kalba kad tur
[illegible] kokie 10 žmonių su paesiontu
ir tat ne veltu vadina turecku keptuvė.
Kaip mažna pasimonit mūsų lietuvia-
mi su turku. Tie mat toli būdami neuž-
miršta savo kalbos ir kalba tarp savi

šaviškai o mes? – Dievuli! ir namie gi-
vendami tarp savi nekalbam lietu-
viškai. Man net nusibodo [illegible] miesto
Poliule vaikai. Aš nusiklausiau kad jie
vieni būdami ir begindami po kiemą visi
šneka lenkiškai. Tai sakau tokio vyro
Paluleo ~~vaik~~ai taip daro. Vyro kuris turia
pretenziją skaityti savi už patrijotą lie-
tuvystes. Ką-gi besakyti apie tokius žmo-
nis kurie mažai supranta tautiškus da-
lykus. Jie kalba savaip tik ti kur jau
nebemažna kalbėt kitaip o ~~prieji prie~~
~~S~~vetimtaučiu tai pameta savo kalba
ir [illegible] svetimu liežiuviu. Tie tiktai
profesionalai kurie visiškai nemoka ki-
tokios kalbos kaip savo tai tik tie kal-
ba lietuviškai. Tai-gi mūsų kalbą,
mūsų su brangiausiu turtu išgelbėjo
profesionalai. Bet gana nu to. Aš
paprašiau turko kad jis man duotu
bulkę ir [illegible]. Jis tuoj sugriebia
nuo lentynos bulkę kitu ranku nuo stalo
paėmia poperinį pilku maišelį, įkiša
jau bulkę ir padavė. Aš užmokėjęs išė-
jau namo. Radau da poną [illegible]

ir tad atsistojis pre peczaus ~~pranc~~
pradejau skaityti savo atsinesztu knygu.
Nedaugel teskaiczian ko ponas atsinesze ir
isgeris arbatos padave man paraszyti
du poperiu ir i knygas inesti pabaigi-
tus poperius. Potam jis man dude lo rub-
liu. Eik savo gosudarstvenom bankon
ir atmainyk corubliu. Ar tu zinai kur
kur ji yra. Asz sakau kad maziau vi-
vesku su ~~vocziarka~~ litarais vokiszka ga-
Lunka "omgrowiene roeygogemlemnoro bou
ko". A a sako ponas tai gerai. Ali ansti
ne buvau, sakau, vesinau par kur ijei ti. Eik
sana, per tus didziusis durs kur isz uli-
czios. Kaip tu ijeisi tai gorien tau bus
platus gelesinei skadai unt antru give-
nimu, tiesei savo lipk tais skadais ir
pai uslipsi tai neik par tus durs kur
tiesei pries tau bus ali eik tus durys
kurios bus po dessinei. Koi ti ijeissi tai
rasi slusitelis je tau ir parodis kur vi-
kei mainyti pinigai. Asz isejau. Atra-
dau banku, uzlipiau kaip sake ponas

plaseis skadai (platamos kaip musu vis~~ta~~
gryczia) ir ijejau po dessinei. Czia radau vaik
szczisjoneszius slusytelius su zaliom czmur-
kom. Ar czi sakau pinigusmainu. Tako czi.
Ali da labar labai unksti, truputi palauk
tako kol atsidaris operacija. Asz sakiau
gerai. Darrausi aplinku. Tienos inkalinti tos
poperiais geltonam dugni. Ant sienu objav-
lenijos apie strakavojimis ir vel kokios ti boltos
objavlenijos. Ar prejis jais pradejau skaityti.
Viena tai toki objavlenija kur apsijovija
kokiu paretkam mosna ideti pinigai sbere-
gatelnom kason. Tu objavlenija asz jau
senei zinau ji buvo ir volastei. Bet sakau
kad toni kasu duti musu zabalnyki tai
mosnetu pinigelis pree vietoi padeti. Nei
zagis ne pavak ~~vai~~ o da ir 4 procentus
usauktu. Antra objavlenija tai apie vigri-
szius. Ali suvrio kad pirmos literejos. o
mono biltos antros. Blogai kad neera antros
leterejos an pasirecia ar asz ko ne ingro-
Jau to gi ir asz pirkes buvau kupom. Zuriu
kitu objavlenija agi tai ir antros literejos

yra. Nu tai dabar pasiureziu zonau ar
asz ko neisgrajai. Ret atamiminau kad pas
mani bileto nera. Az ji palikau skrine
tai stanciise. A kaip gaili sakau. Nu
tai kita kart mislisi pasiureziu. Bil da
bar zinau kur ziureeti. Asoriksslinejiu
pagal sienu toliau ir randu vel labai voz
nu abjavleniju. Apsijovija kad senejie
pinigai ais tik lig. 1 mojaus 1814 metu
o paskum nebeprijimis ne ur monasesuiis
ne kur. Labai gerai sakau kad asz pa
macziau, tai reiks ir namo parasyti kad
je neurlainyta semjo pinigu. Ti buvo
rasyta nore pinigai ne pritipimis, asz
dabar ir mirssau. Reiks kitokolt isz rasy
ti to abjavlenija. Daugiau nebuvo abjavleni
ju. A pravda da vel viena buvo ape stra
kavimi givenimo, jivie ir nu ugnes. Obepi
Ju sakau kad pas musu zmones mosnetu
pataisyti tokios draugystes. Kosnas noretu
unt mota po truputi o paskum tai mos
naetu kuriam beda preina podeti. Da kosa
vis ne buvo atadaryta. Czi kur asz trepine
jau tai buvo tik kepir premine o paks ~~kar~~
~~R~~ankos kamboris tai toliau buvo. Duris ne
vidarytos buvo ir matos kas ti yra. Kau
kos kambaris tai truputi auksziau stovi ur bu
priemeni kur asz buvau, tris ~~[illegible]~~ pastolei pre duru
vede i ta kambari. Per duris matesi kaip vienos
popos ~~p~~likos su zilois plaukais vai koslinejosi
po banu. Toliau auksli krotai su lungeleis.
Lungelei dratvoni isrginti, kaip paesti; ant
lungeliu tobliteles. Matesi tobli tele, kaimpoveps ?"
Atejo kasinkorus zila barzdis, gal koks zydas
matset bagotas, bamaicrius kad stiuiteleiszoka
jam nuvilkti talubu ir panabinti. Zil barzdis
jo Bancon. Susitiko su popu ir pasisveikino.
Popas labai lagadnei su jo senekejo, lingi da
mos ir akis tai isz nestamas tai ur nerstamas.
runkom vi keip mojavo. Kalbejo kaip ji nesnei
kata mucija ir nedidla jam spacainei gi
vinti. Kasos operacija da vis neatsidaro. Ate
jo vel vienas stal doesinkas mainyti pinigu.
Asz jau vienu Radau pre stalalu sedrenti su
karmonu. (premine to buvo stalalis) Paskum
vel atejo mergere su rateli (kaselin). Keseli buvo
viena ~~p~~atis kopusto ~~ir asistan~~ bulke, dir nos ir

szis bas isz zivmeskes. Ji taip-gi atejo pi-
nigu mainyti. Ant galo pamacziau kad
didziojo stancijo nessa kasinkoncii szry-
nii geltonu ir barstkina su rankais.
„Pinigus zoko nessa" tai dabat toi galet
citi mainyti. Mes ijejom didzijon stan-
cijon, pasukem ~~per~~ duris po kairei ir atsi-
stojom pre ~~kedra~~ krotu kur buvo ~~vi~~
tablitela „Pagunrod genurs". Ir czia toncia pat
lungelei inpinti su drateliu. Uz krotu vaik-
szcijo ponelei-pisoreibi. Po vienai ~~prolei~~
krotu stovejo vienos stalas o po kitai kitos.
~~Asz buvau ainus ku~~ Uzu stalo kur po
kairei ~~sate~~ atsisedo vienos czinovnikas ir
pasake: nu dabar galet mainyt pini-
gus. Ar buvau unt ji ainus. Tis paklau-
se: tau korcel, drabnais? Ne, sakau, rub-
lavais. Tai zoko eik po dessinei, ~~tima~~
aszi mainosi tik drabnais. Asz atsi-
stojau prie lungelio kur po dessinei. Ziurui
kas czi ut krotu yra. Matau kad posta-
tyta to skrinis kur pirma nesze, stovi
czia ir stalas su zali gialumbi apsimptas,

lekeravotais. Tolaus ant lengo kasinkonos
kruvos poperiu, prikrauta kaip nelygi nant
pamalkei musu kalalei. ~~Poperelei~~ Kerulelei per
rissti vis su poperelos. Ar-gi czi sakau pi-
nigu taip daugai! Musu mainingko da-
nebuvo ant galo ir jis atejo su skrigiali me
linu ir atsisedo unustalai. Atidare skrinu-
lima ir ti toncia pat rissulelei kaip
agi suruu ir ti toncia pat rissulelei kaip
ir unt lunga. Koncis zi man buvo dlyvas
kad matau kaip tis rissulelius mainingkas
pradejo kitoli ~~ir~~ poperelius atplesse. Ugi ir tei-
sybe czia pinigai. ~~Ant ko~~ Kaznau keru-
bli tai vis kitonisskai pinigai, kur po rubli,
kur po 3, ~~po~~ 5, po 10, po 25 ir po 100 rub-
liu. Trimtavos tas ~~ant g~~ apacsio. Kaznat
kezulelis perrisstas poperelu. Mainininkas
kezulelius ~~per~~ atplessdamas pradejo pinigus
deti stalcsin. Czi taip-gi stalcsis perdalitas
skelkialam. Vieno skelkiolai dejo ~~po~~ rublinis,
kito 3-rublinis ir t. t. ziuredamas ant savo
nelinos skrigialos. Kaip jau stalcsi pi-
nigu pridejo tai atsigrizis unt manu
paklause. Ne dabat duoti mainyti. Tai

pirmutinis prilinda anos saldoczukas.
Jo paklausė: kokeis tau dėt. Szis atsake
„rublineis“. Maininikas pajėmia in run-
ku nuo saldoczuko 30 rublių polo, padasė
pirsztus kasizkoriom padeli ir perskaitis
pinigus padejo unt stalo o pasitraukis isz
dus padejo ant jo 30., paskum atsidaris
stalcziu ~~pajemia~~ pinigus, perskaite iszkar-
to graitai, paskum pinigus ni taip apgri-
zis vel perskaite, vel pasidasė pirsztus ir
treczią kart labai atsilingvą perskaitė, swie-
glamas kad ne butu sulipusių. Paskum atsi-
stoje ir prejo pre lungelio. Saldoczukas atsi-
remis ant buntos kuri apkaustita valiniu
pletiu pieszeli prieš lungelius. Nu sako ar i atsi-
imei ar asi nareslma? – Saldoczukas atsi-
kvepi. Maininikas po viena rubli po jo akiu
trauke. Maininikas po viena rubli po jo akiu
isz runku saro jimdomas dejo ant buntos ir
kaip viernai 30 rublių atskaite saldoczukas
pajemis jus ~~kas~~ paejo szalin. Asz norejau jau
eiti mainyti bet man vel išlindo ~~vieno~~ tas
karmonitai. Jis maine 100 rubliazu. Jau
dave tris po 25 r, du po 10 r. ir 5 po rublį.

Asz da nebukau matis naujuju 25 rublių tai
dabar pamaeziau. Jie kepei melini su
kasinkokei baltais ratais. Ant galo ir asz
atsimainiau ir isidejis bumaszniku pare-
jau nama. Pinigus padaviau ponu, patas
gulėja ant lovos ir asz palaukiau durys kol
jis perskaitis. Kai perskaite tai asz nu-
vejau prie peczuka sisildyti. Zurek sako
Grubinskai tu nesiu szoncose tu popieri
kur parasei to unt pacsto ne mosna jo
atiduoti. Tai labai gerai sakau. Szoncose
visisiu raton, pasijimsiu armoniku, kur
man Vis prasso Gerasimovos kad atsi-
neszcziu. mat jau nobodu be darbo. Jis ne-
skaitys nei rasyt. a nei skiurent ne mona.
Asz jau kaikadu vakarais parskaitau
pasaku rutku isz knygos. Eidamas szan
ciu atsiminiau kad dabar, pulki jau gali but
knyga ant 1893 m taip vadinama „Kalendor-
nai knizka“ kuri kasmet naujais išeidda.
Ji vis yra sis tas apie lietuvą, nors ruskai
parasyta. Tai ji atejis paklausiau paisz
tamo pisorioaus Ivanova ar nera pasijum

pamiatnos knizkos. Tis atsakė: badai
sako jau yra, žiurek sako badai jie dabar
perepliocsikas taiso, eik perepliotnen tai ir
pamatysi. Aš nuvejau perepliotnen ir radau
cze feldfebeli pisoriu Berkmanu, man gerai
pažistamu. O, sako, Grubinski! sveikas
givas. Nu kas giara besigirdzia, ar atonedzi
tūs spiczius kur mat veikalavai. Taip ji sakau
ats jūs ir atvesziau. Žiurek sakau aš nore
czia pamatyti pamiatnos knizkos ant
szių matu ~~at~~ man sakė kad czia ji perep-
liotnei. Berkmanas atsigrižė ant pereplio-
czirku sako dūk, kur gi pamiatna kniga.
Pereplioczikas pasakė kad dabar neseniai
pajemė adjutontas. Nu Grubinski, sako
Berkmanas, palauk ar tai tau atnesziu ji.
Jis nuvejo kanceliarijon. Po nekuriam lai-
kui atnesziis knigu man padavė, aš paje-
miau ir tuoj atvertesziau ant galo kur prie-
das. Žiuriu vis nosinkos lietuviszki rodzei tai
ruskais tai lietuviszkais litarais. Atradau
kad szių metu knigoje stovi apraszimas

ape rasainiu parieku. Straipnis perdalytas
ant keliu daliu ir dalijė „Idoiks" (lezuvis)
idėtas ilgas straipsnis kunigo Lau-
nio, žinomo musu ziniuno lietuviszkos kal-
bos. Asz labai rodzei pradejau skaityti straips-
ni o man Berkmanas vis kalbina. Žiūrek
sako, czi rasi kad Brilingeras (buvesis sta-
pulkaro pisorius) ir Nastbeikas (pisorius sta-
bo divizijos, perkrikszytas zyda) dabar uredni-
kais. Asz paniklije sau „eik tu balon su sa-
vo uradnikais, man kas kytas rupia" ir pane
pierstojau skaityti. Ilgai skaicziau, nepama-
cziau kad polikaie visiszkai vienas, visi isz-
vaikszcziojo. Straipsnis Launio ilgas ir
matyt vornas, tik ar masa kuli supra-
tau, nes labai gilei mokslingas ti isstiri-
nejimas lietuviszku tarmiu. Kad pre czeko
tai gal mosnetu ir kas suprasti ali dabar
tuerejau nugga osolin ko skaitijojau kad neuz
trukczia. Nu sakau, gal kunigas Launis
iszdos kai kadu saro raszstusiu lietuvisz
kej kalboi tai tas daiktas nu man ne-
nuveis. O kadx tu jimtum ir uzsipirk-

Turiu tą knygą nors ne labai brangi, kaš-
tuoja tik 1 rublis, kas atrodydavo man
vienos balsas. Bet ne pamislijau, jog aš ir
taip daug pinigų išleidžiau ant rusų knyg-
gų. Geriau palauksiu kol Jaunis išduos savo
raštus ir tada nusipirksiu lietuviškoje
kalboje. Nuvejau roton. Pefelbeli radau
namie. Pasikalbėjęs ėjau kasai man, pama-
čiau kad ikona labai gražiai aptvertai ap-
taisyta. Iš tolo matos jidi ~~kaip~~ tomai
su zalatytomi gimbėmi. Prėjau artin pa-
žiurėti. Ogi tai lintos apklijuotos jitdu
popieriu o gimbės tai padarytos iš zalatito
popierio. Ant viršaus pravoslavnos zala-
totu popieriu apklijuotos kryžius. Ali kad
sakau labai nu tolo gražiai išrodo. Bet
gerai turiu paretku mūsų mojava iš-
grąžyti. Kai pareisiu namo tai aš savo
mojavu išdabinsiu tokiu sposobu. Pasi-
šnekėjau su unter oficieriais. Aleksandro-
vas sako ali kad tavo barzda jau didele.
O Vernigorovas pačiupo už kuodo ir pan-
raipė: nors sako kaip ežys. išrodos tai

ir užlaida ir barzdu ir apiprimu. Kugi sakau
ne užlaisiu kad pristigau pinigų. Ne kas-gi
tai pinigai priguli prie barzdos ir apiprimos,
o kaip-gi ne - sakau. Parikmakeris gi dikai ne
kirpsi apiprimos ir ne skus barzdos, jau reini už
skutimu 5 kap. o už kirpimu 10 k. Nejagi nera
kasti tau niekutai dikai. Tai-gi sakau tām
ir beda kad nera. Ugi sako gal Zelenio-
vu paprašyk ir nuskus. Prašiau sakau
ali jis pasakė kad nedelio ateičio bo
dabar jau česo neesu. Aleksandrovos man
pagirbė kaip panijsti po rusiau ir nusive-
de savo zvodan. Tiesa sako aš tau nusku-
siu barzdu. Jis pradėjo raustesi po staliuku,
ištemu tri šveu tik nerado pendrzolio. Ei
Vernigorov!, suskuko, duok man pomazo-
ku. Ir nuvejis atsinešė pomazoku ir pri-
sitaisis pradejo man skusti. Man buvo
slaunu kad ~~mani~~ unter-oficierus skuta
~~mas~~ barzdu man prostam pruntavam sal-
datu. Atejo ir Zeleniovas. Pamatė kad zvod-
nas man skuta barzdu gal jis pagaibėjo
kapų atsakė naon skutimu. Dūk sako

ar graicziau nuskusu. Ir pajemis britvu
man nuskute. Asz padekavojau zvodnu ir
jam. Armonikos ne galejau pajimti, taip
gi ir risunku pelavonii, bo skrinala mano
czekauskai sano kaptinarmusos unvers-
ta skrinalom nonobranau. Ateiti reika
ir karin 2 denu tai pajimti. Nu gerai ta
kati. ~~Atejau namo ja~~ Atejau namo.
Pavelin Dievo tsaunu ant dvoreo. Golvoje
apmislijau projektus ateiteneesio give
nimo. Troektas giventi su broliu jeme
nimo. Troektas giventi su broliu jeme
virszu ant proekto prezystes. Atejau
namo jau sutemus. Gerasimovu suti-
kau ant uliczios. Lik saką, ar vera
tinau duris ali raktu palikau duris.
Ponas nera name. Zinau sakau, ar ji
sutikau vasirinat unt stoneus. Atejis
nusivilkau ir sildziausi pre peczuku.
Atejo ir Gerasimovos isz uliczios. Vradoga
liampa. Mam pajemie gavota rasyti. Ar
tai sedaus pre stoliuko ir paraszau szi
dnevnika. Dabar da 9 adyna, ponas nea-
tejo, reiki pajimti naujaji knyga skaity-
ti. Knyga vadinos taip „Руководство

по гигиене и общественному здоровью
изданное ~~doctoraut medicin~~ докторомъ
медицины Альбертомъ Бэкомъ. Переве-
дено съ Англійскаго М. М. Манасеиной.
Томъ II Выпускъ II. С. Петербургъ, типо-
графія Якова Трея, Разъезжая, № 51.
1882 г." Jaunu skaytyti.

J. Grazinnas

20 sausio 1892 m.

Vakar graitai gavau gulti. Ilgai neusmigau
mislijau apie gospadorysti, sodininysti, biti-
ninysti, prenysti, pidorysti, verijau czia pre
rysti; fotagrafije ir amatus. Ponas atejo
nanti velai bet ar da buvau nemigis. Gera
simovo ne rela bet pas musi nakvia czebatus.
Ant-rytu ar usmigau. Prosigitus Gerasimo-
vos ponela, nat ar galejau tieu juorka
ojam reike samovaras istatyti tai trumbu
jusnor idejo. Ar pasitraukiau ant stali. Kol
tas nesinorejo. Ant galo atsikelau, nusipraus
ziau burnu, sutukavau galvu ir ~~seda~~ atsi-
stojis pre peczuko skaicziau „Žiwinyj"
Neusilgo ir ponas Atsikela. Man lipe
parasyti poperi, ar paraszau. Jis isejo
o mes samovoru gerem. Patraum ar pa
rasziau szios sodzius.

Atejo ponas su popereis. Liepe man isznesioti miesti. Asz isznesiojau. Atejus liepe rasy-ti zasedaniju. Nupirkau popere, ir kina vojau. Vakaru buvo Vaitekunas su Mi-konim uzeji. Man szindei isi kraustant ir pono kambario keinnen.

I Grch.

21 Sausio 1893 m.

Vakar Gerasimovas paklojo man patalu ant pecziuko. Nu pecziuko szilo szienikas ir labai buvo gardu szillai megoti. Vakar grait uzmigau. Szindei atsikelau 9 adyno. Gerasimovas sako ziurek kaip musu lungas vel apszalo. Ant oro vel szal-tis. Vakar Gerasimovas daugel prisidarbavo kol nuczistija nu ladu lungu, vienu szklu net parskela o dabar vel apszalo. Vakar buvo atodrekis: nu paslogiu zliaku vandu-nd trotuariu dvorninkai szlave szlapiu sniegu. Buvau sutikes ant miesto Ig. Paszakarni su pielu einent. Trupu-ti pasisznekejam. Kas-gi czi man nebeatsiunczi gromatos. Gal lauki kol Kazunas vaziuos Kaunan. —

Atsikelis nusiprausiau burnu ir jemiau raszyti dnevniku. Ponas da neatsikela. Ilgai ponas megojo, asz rasziu dacvniką ~~buvau pradejęs~~ meczian ir pabaigiau isztrauką medinei rokundos 1892 m. Gerasimovas ilo jau inesze ponu samavoru o da

asz vis rasziau isztraukq. Pabaiges paklausiau Gerasimova: „Ponas dar neatsikela?

— Dar ne, atsake Gerasimovas. — Tai ko-gi asz czia marudiju, pamislijau sau, — reiki eiti raszyti novobrancai, bo nebetoli (23 Sausio) 4 zasedanija komi-sijos. Man beraszant atejo podporuczikas Bliumbergas. Radęs poną miegan-ti pradejo ji kelti taridamas „Semen Fedorowicz! pora vstavat".

Ponas atsikela ir jie abudu jeme kalbetisi apę szį tą. Taip ko kito Bliumbergas klausia musų poną „Ar teisybe kad jųs norite zenitesi dukteri zaviedujuszczio gaspadoryste podpolkovniko Jakoviczaus? —

— Teisybe, atsako musų ponas. — „Juk ji dar tebera vaikas, ku jus mislijate. — Uzaugs da ligrudeniu, jai dabar pus-septinio-likių metų o mano veselijos bus po legereis. Taip besznekant

prejo 12 adyna. Sako man ponas: „eik Grubinskai Kazionnon palaton knigeles pensionnos del Generolo" — „Sluszaju, vasze blagorodije"

asz atsakiau. Nuvejau Kazennon palaton. Namai dydeli duris didelęs, Palata ant antro givenimo. Jau asz czi ne karta buvau.

Eidamas skadlais pamacziau geru prietaisu dol kojų nusiszluostimo: maiszas plauxaio iszsiutas ir vel isz czetku padirptas. Palatos

koridorius ilgas, po abiem pusem duris kambariu, kuriuse perokirai palatos. Ant sienos apgarsinimas jau zinomas apie pinigus. Man

liepe koridori palaukti. Vienas atstaunas pulkaunikas buvo atejis ir vel iszejo. Viena sena poni sedejo ir lauke pensionnos knigeles. Ant

galo atejo pisorius su knigelem ir iszdave visiems. Ir asz pajemiau knigialę, pasirasziau knigo ir ~~atejau~~ ejau namo. Prejau pro gaspa

dai „America" ti oficierius liepe palaukti. Iszneszi gelumbi pil-ku ir prasze kad asz ju nuneszczia unt kriauczių. Asz paemu jo nune

sziau. Tis man pasake „spasibo bratec", asz nieko neatsakiau. Rei

ke atsakyt „rad staratsia vasze blagorodije. Atejis namo tik ponas duris

praveris iszkisze galvą ir paklausė „o ką ar ataneszei“?/ asz jam padaviau knigeli. Greitai ponas iszejo o asz vel sedau raszyti. 102 novobrancu iszraszau o da vel didelis du konvertu atanesze. Kitoi tegul bus to konvertai bo be pono negalu pleszti konvertu. Pusdenios Gerasimovas pastate samovarą, gerem arbatą. ~~Bedar~~ beraszant vel atanesze konvertą nū musų pulko. Gana raszyti dnevnikas — jimsiu skaititi gigieną. J. Grubinskas.

26 Sausio 1893m.

Jau keliosdienas kaip náraszau sáva dienniká. Tinginyste vis tu dara. Kartais ir nearvata prizidėda. Bet ką raszyti dienniкan? Apė savo givenimū, - kaip mes su Gerasimovu abu nebeturem pinįgu. Kaip daznai pristingam duonos. Mat reikė uzmoketi skalbėjei uz drapanas tai pardavem du kepaliuku dūnos. 20 kap. skalbėjei atadavem o 10 kap. pravalgem. Mes ~~su~~ labai daznai ne gaunam dūnos nū kaptinarmuso, del to kad nelaiki nuveinam. Daznai gi vaikszczio t abu tingiam. Taip ir bunam be dūnos po pusė dienos. Nesibodo jau mum stuzili: mes sienini kalendoriu perniksziu metu pakabinom ant sienos kurnei savo ir kaip tik diena praleidzem tai poperiuku nupleszi nu pono kalindoriaus libdam unt saava kalindoriaus - vis sakom diena masiau stuzi ti. Asz ir. perkeziu skaitau rūsiszkas ~~knygas~~. Jama pas Ptasziku bargan - uzmokesiu sakau, kai atsius man pinigu. J. Grebinskas.

21 Vasario 1893m. Kaunas.

Musų ponas szindei diziurnu. Asz iszejau į baznyczią katedros. Zmoniu dar buvo maža, szalta, asz puksziau savo rankas. Neuzilgo iszijo vienas kunigas laikyt skaitytinios miszios, neuzilgo iszejo su miszioms kytas kunigas ir pradejo laikyti taip-gi skaitynį. Tū tarpu zmonių vis storin ir storin rinkos. Szlai ir votyvos iszejos laikyt senelis žilas kunigas (asz pavardes jo nezinau). Uzgroj vargonai. Votyva laikesi pas zaliasį kailynį altoriu. Po votyvai iszejo kunįgas laikyti sumos. Czia jau jam klerikai tarnavo. Ėjo ape baznyczią su kryzium, su dūm kepurem apsirengę; gedojo kasinka lenkiszkai žetaunai. Pusei sumos ilipė kunįgas sakyti lenkiszko pamoksło o laikantis zuma kunįgas, su tarnais klerikais, sedosi pre sienų Zakristijos ant kresly. Pamokslą lenkiszka visados czia sako vienas kunįgas, nedydelis, su kuprele, lenkta smaila nosa nose. Gal but ir gerai sako bet iosz pranęs blogas supratejas ~~lietuvisz-kos kalbos~~. lenkiszkos kalbos. Sakė apei mekas peklos, ~~no~~ isz alleos nors evanelija buvo kita - ape persimainimo ant kalno Tahbor. Per pamokslą ouspaude mane pre lomkai asz led isitraukiau. Nu Dievu deku ir czia noro kartu zmoneliu storiau prisirinko. Apsidairau ape savę: golo žmonių nesimato bet tik zmoneles vien sermegiuczian ir daugumas su letuviszkoms knygoms. Kaip asz pamotau ~~Iz czia mozna matyti~~ altorikus su apkaustitais viszais tai ir numanau kad tą letuviszka knyga. Wat gal ir Kauni mozna gauti lietuviszkų knygų. -

Po sumai ilipe kozelnicion szviesus kunigelis su apiplikia
karsta. Jis vis sako lietuviszką pamokslą. Budavo kaip tik
po sumai tai tuo ir jama grudesi isz bažnyczios ponpalai-
kei lenkpasturgalei, ~~sziandei kad nors gi~~ varstimos, dyru,
kosejimas, ~~stimas~~ ir grudimas nedůdavo gerai girdeti
evanelijos ir pamokslo o sziandei kad nors gi vienas butu
iszejęs, visi lygei klausesi iszlůsai pamoksto ir evanelijos.
Kunigelis iszangoje pamokslo pasake kad kas moka lenkisz-
kai ~~skaityti~~ tai tas gale prevaikari girdeti skaitima apie
muka Jezaus o dabar tai... asz mislije reikia pasakyti
isz amvono apie kentejimus. Sakydamas „tai" susiturejo.
Musek ~~ne~~ norejo isztarti „o taip kaip lietuviszką knygų nera"
bet grait susidgribo ir sake pamokslą. Teisybe lietu-
viszkas pamokslas czia trumputis, kur kas ~~lengvo~~ trumpesnis
uz lenkiszka. Man kunigelis zelavoja gal praszczioikelius
kad jų kojeles nenuvargtu besiklausant. Pamokslas
usivere aprasymu apie svarbumu gavenes ir apdumojimu
mukos Jezaus. Pabaigoje usgedoja „Kursai kentejei" ir czia
tai tik pasidaro bažnyczio vmyderis: Mat czia nelabai
rupinasi apie praszczioikelius, apie sutaisimu gedoriu gal
nei vienam kunigeliui, sziltai sedziant, neusejo ir ant mis-
lios, uz tat po usgedojimu kunigo kada ne kada atsi-
liepia isz galo bažnyczios atkartojimas laibu balsu ko-
kios dransesnes Elžbietos ar Katrinos. Bet kadągi taip
silpnai ir laibai balsas dzūda, tai isz vidures bažnyczios koks bukoszius mis-
lija

Susiprint horą ir usuvelka savo drutu, nors stipru bet
visiszkai kitu tonu – balsu. Ant galo atsiliepie prie at-
torium vel keletas drąsesnių asabų ir vel kitokių balsų. Iszei-
na ant galo ~~tonsionas~~ kvartetas, aprasytas pasakoje
Krylovo. Tai dar sziandei ~~szo~~ nieko, gerai kad dar pradeji
lietuviszkai ne pabaige lenkiszkai kaip kitonarts atsitik-
davo. O Dieve! ar pasvelgsi akių ant paniekinto Lietuvio!
Tuskrupo man sziedys, ~~ass~~ sinvejau į galą bažnyczios ir kalbejau
usdustus per pamokslą poterius. Ant galo vel apsidairiau: bažny-
czia nors grasei usztaisyta bet usituria labai purvinai: visur
pri dulkių net juda o kozelnicsos stogas ir obolis nebiros kone
lusta nů daugybes dulkių ir isz balto pasidares judas. Sienos
nptrintos, dulketos. Ar czia ne zinzia an sevoruniu ar nera
kam nors su pluksta dulkias pasalinti? – mislijau sau.
Zmoneliu sermeguoczių dar buvo daug bažnyczio ir jie ramei
poteriavo. Laimingi! Jie nejaucsia jų paniekinimo. ~~Kitr~~
Poteriaukit szveiki! pamislijau sau, ir iszejau isz bažnyczios. Zmo-
neles jau pradejo grustisi ~~isz be~~ per duris. Pre durų sedzia
keletas ubagių ir poteriauja. Ant szventoriaus du ar tris sta-
lai brostvinįkių: pardůda szkaplerius, rožanczius, metos ir judais
apdarais ant stalo dvi knįgos, lenkiszkos, zinoma, „Skarb duszy"
Sermeguota moterele, susiede gal, derasi rožanczių. „Tai nera ko
dereti, czia szventas daiktas" kalba brostvinįke. „Tai kad ir szven-
tas vis reikia deretisi, kaip-gi be derejimo – ~~tas~~ galvoja bobele.

Ori szviete saulele, pas dydelius vartus baznyczios ant uliczios nemazai jo krutejo zmoniu, vis matyt suvalkieczei, man jų kalba patinka, asz tyczia nejau grait isz iruvos, malonu buvo klausytesi kaip zmoneles sznekucziavo pamilta man kalbele. Jaucziau savi zma gu tarp savųjų. O kaip man miela pasirode tada savo prigimtyne: kalba ir szalele. ~~Gal teisingai ir~~ Mislijai sau: kazin kad nebuczia atskirtas nu savujų, ar buczian taip gerai pajautes meilezmo savo zmoneliu Teisingai sako Mickus apē Lietuvą,, ~~Litwo! ojczyzna moja~~

Litwo! ojczyzna moja
Ty jestesz jak zdrowa,
Ile cię trzeba cenić
Ten tylko się dowie
Kto cię stracil"

Asz lietuviszkai manaus taip pardet
Lietuva! mano tevyne
Ar tu sveika ar da gyva?...
Ar priglausi prie krutynes
Man varguoli neszdealyna."*
Kaip gi tavę reik mileti
Tas tik gal gerai suprasti...
Kas nustojo, tai regeti
Svetur laimes ni gal rasti.

Bet turejau skubintesi namo ir nenorom palikau draugystę Suvalkiecziu. Eidamas uzsukiau ant rinkos. Czia jau visiszkai kitoniszkas abrozelis. Liles ~~szon~~ prieky ku zydu jau ne mislijo apie Dievą jiem ~~rupejo~~ rupia kad tik geras butų „geszeft" visur jų pilna, ir su oboleis, ir su zuvim, reszuczeis, bulkem arbata ir kitoniszko szarbu, reikalingu del praszczioreliu ir ~~poro~~ pasponeliu. Uz pinigus ne ruszkum, ne sakau jau lietuvio, bet abelnai katalyko, nors lenko prekiaujant. Ne poriszkas czia darbas storojasi iniurti zydai zmonelims. Praszcziorelis ir tikrai mislija gal kad prekiauti tai jau visiszkum ne jo darbas ir ramei savo skatykeli iszimdamas isz maszneles deda į zidelio rankos, o szis taip meilei tik net apsilaizydamas skubia prijimti „gelt".– Rinka tai apsiausta isz visų keturių pusių szauksztais murineis raidonais kromais. Viso czia gausi: szieno, szriūtų, sietų, krasebiu, zaslaneliy, viedrų, reszeteliy, tekiniy zudų, molines palyvos czeveryku, czebaczinkų, viso, viso ko tik reikia uki-nystėje. Viduri rinkos juda kruta zmonių: saldotų, zydu, musų brolio, szit kurlimas zagosi pasilieses atvere savo szarbą; abrozus, ~~zuze~~ conių jau un perdaug prisipirkau orszoje, dabar jie ant kvadaro solkos baigia savo gyvenimą, zuske knygų kalendorių ruku. Viso czia gausi. Vel pasigriszk ir ~~...~~ girdesi koije maiszeli szioresza medinei biletai ir pardave jas tulkui per loteryją sziurkai kad kainu du paskutinus biletus

jimti. Apē visus vesimus ir pardavimus žmones apalosi.
Bet gana man jau ~~rašyti~~, tauziti, kad aprašyti
~~kas~~ visi daiktai kurie pasidūda ant rinnos ne
pakaktu keliu arkušu popierio. Ejau namo. Radau jau
Gerasimu ir pong name, tik Kasimir išejusius. Kom
Boris priszlikszlitas: jemian apiszlavioj, apsvari-
nau ir jeman knygą skaityti. Vakaru nesziau
ant Ptaszeku apsiraiuyti. Pas Ptaszeku radu dvi uske
les besivartant knygas. Ant stalo pamaczau
pilnu skrineli portretu, tokiu kur aš pirkis
Bavau net iš Irkutius. Skaicziau knygą, tai
Mumo Regio [illegible] Pune za 100 [illegible] po [illegible].
[illegible], dabar pajemau pervedimą iš
lenkiszko Kraszevskio „Kroniko [illegible]
[illegible]". Sugrižau. Prie lempai nesi [illegible]
skaityti jeimai. rasyt dnesniku. [illegible]
iš [illegible] da [illegible] buvo pas pong ir dabar
vakaru į savo [illegible]. Mat jonom nera
gavevas. Bet gana - einu gult.

Ch.

23 Vasario.

Vakar vakarų buvo atejis Voilekunas. Atneszė mano dainių rank-
raszcius. „Kad nera czeso kaduraszyti" kalba man – „bus teip
geras ar neturesi kaikadu akvatos iszraszyti szitą del man dai-
nuszkelę – ji man labai patiko." Asz žiurių kokia tią daine
del jo galejo patikti. Kaip nusistebejau kad ti buvo mano su-
detos eilukes „Aplankimas tevynes" kur name kaminedamas
parašiau. Aš nutilejau kad tos mano eiles. Tegul sakas jis nežį-
no verczian autorians. Tik pamacziau kad eiles ne baigtos.
Jemiau darbūtes bet iskirus keliu eileliu nieko giaro neisejo.
Vakaru Gerasimovui mokiau jo pravoslaviškų poterių. Jis sako:
Nu kad pareisiu namol ir rasiu paczių su vaiku tai nei ant
akių nepriimsiu ir nigdes nedovenosiu. Sakau negerai padarysi:
o tu ar uzlaikei czia ant sluzbos vernyslę? – juk pats gyreis
kad visokius czia mylejei ir paliokias ir židaukas, mergas ir
moteris. Pažiurek pirma ant savi. – O ka ji žino ką asz czia
ant sluzbos dariau. Man o ji padaris oeslovų del saves ir ma-
nes. Kaip aš tada ant žmonias pažiuresiu. Ne, nigdes nedovenosiu,
– Nu tai ir poterių nebemislyji kalbeti – klausiu ji, juk
žinai kaip poteriuos sakosi kad kaip tu nedovenosi artimui
taip ir tau Dievas kalczių neatleis. – Tai poterei ne an tą pri-
gulia, ti taip nera pasakyta. – Kaip nera? – Asz tau parodisu
kad ne kitaip yra kaip asz kalbu. Nujemiau nuo lentine
les maldineli jo knygelei ir perskaicziau asz jam jo maldas.
Jis nei puses nežino. Nemoka mat ne kiek skaityti.
Ilgai mes šnekucziavom. jis vis kalba kad koks ti jam saldo
tas

pasikalbingo: drūt busiu tris rubliis tai su jais nuvejus ant rinkos visoko gali prisipirkti ir paskum vel pinigai atais kišenen. Aš ką dariau jo pasakol beti kad tai negalemas daiktas. Bet ka tu su jum, neverija ir gan. Prie pečiuko lopiau savo kelnias: visos suiro o lopinių nera. Čia ne rata, ~~sero~~ ratoi tai kriau- cziem padžičiau outopit. "n pōnu atėja panāta. Išgēram samovaru ir gjam ~~gullt.~~ g"lt. Ilgai nāužmigau. Galvo" v'lnijas. Užėja gražiu mislių dėl eilių. Patumsoi pajamēčiu na lrtinētas, k"r gal" galvu, pōpērā storo. Isijamēju ioz kāozānāo alupsti: Po kaldru ant pometias ~~pra~~ rašiau kaip tk grazios eiles uscidava. Ant gala užmigau. Nubudau rytu jau ozviesa pro lungu muse verzes. Gerasimovas da tebegulejo. ~~Šindei~~ Lungas aptrauktas šaltesio risa- vōnemis. Giara guleti šiltai po kaldru. Jau ir Gerasimovas ateikele. Šindei girt ponas musu ilgai megos su panele. Jamo varu liepe tik 10 adyno prigatovoti. Aš da gulejau paskum atsikeliau. Suvalgiau pelutu dūnas ir jemiau žiureti ar an vonar po kaldru usimerkis parasiau. Žiuriu visos susraigliota ir skersai ir išsilgai. Liedva tik galejau perskaityti, ir surasiau ant giara poperiaus. Eiles butu grasios ale da be tolsco. Keiks jos nori nada sudavadyti. Jau zeni sa moraru inesti pona kamaryj ten. Ponas siuro ssejis sloba atėjo. Panele tebegulia patale- li. Ijeje ponas rusmian, inešeis jiadavia knygu ir pričiosu kad nunesse sia ant

gvardvarntos oficieriam. Prinosi raasosi pe tą kad keli (zinomi) oficierei neveiji publicnau roman "Новая Москва" padirbo drami ir ant ulicziom girti vaikesi su plikais šoblеis. Tai mat koks geras gyvenimas oficierių. Kū-gi iš diks kedoris vienas nors po burdelius pavažinoti. Nesiau. Karaulnas man isvede ant antro gyvenimo nors oroosdarsti oficierei. An jam padaviau knygu su prikazu. Je labai rodsei pradeja onaityti prinasu. Man liepe ur duru išejo palaukt. Girdejos kaip oficierai juokavosi. Paskum inejeis zelnu vienas oficierius liepe eit namų, sloniotes ir denavol pom. Isejau. Ant ulicsios sutikau Gerasimovu sirant petu. Eik girt grait nara kur tu taip ilgai trunkir. Ant ulicsios darbininkai Bado ~~su~~ ir snaleto su bedirleis gelesineis sunešejusi sniegu, daeda ant vežimu ir vioša. Atejau namo. Ponas su panele bovi- josi ~~kai nenosejau~~: ui ui grasios per duris. Nano ryjau eiti ja stancijon perduti rodzius oficierams ir ijejis kuicnen rasau sau rienas. Gerasimovas da neateina. Kiemi pelavoja, malpus, vienas darbi- ninkas pilnu ploscsiu su masu vainiadu ugevilkta vellinais moraxineis. Gana rasyti.

J. Grubinskas.

24 Vasario.

Rytu man Zaičikas atnešė paveiksą ant zakaznas gromatos (23 febr. № 1573) nežinau nu ko. Parodžiau ponu kad pasviečitu bet pečėtos ne buvo tai atadėjo ant rito denos. Visa diena rašiau. Parašiau ograszą knigų ir skatlių iš 1892 m. Vakaru buvau nuvejis dūnos bet negavau. Kaplenarmusa sako rit ateik tai gausi. Buvo vakaru atejis dvorņikos ir atnešis rode gromatą kokiam tą Ušakovu — negalėjo rast jo kad namie Dmito tokio nesų. Kol jė su Gerasimovu kalbejosi aš buvau nuvejis ant generolu pečėstos. Generolo nebuvo name. Počėst. dencikas padavė. Šiandie ponas mažai buvo name ir tai panyte buvo kone visą dieną. Ji ilgai miega ir samovaro mum kukne nedūda. Jau dvi dieni negerem arbatos. Pabaigis rašit prie lampai skaitlių rašiau dienika. Pečiuku Gerasimovas šiandie kurino. Padlaga muox jūda. Šindei kartu aš su šlūtu perbraukiau. Dabar nei panytes nei pono nera name. Gerasimovas gulia nenusilaisio. Grait ir aš eisiu gulti. Truputi da paskaitysiu knygu Istoria Lietuvos — chronologija mokinaus.

I. Grubinskas.

2 Kovos. (Vakaras.)

Dabar aš vienas esu namie. Ponas šindei iš dežurstvos atejis nu petu lig vakaru išmegojo. Aš tame laike rašiau laikrašti del Janušio. Šindei nu ryto nuvejau ant Generolu o tuo tarpo saldotas vestavasai butas įsiustas kad mani pavadint. Dencikas išlekė ožan šaukti veslavoją bet šis jau buvo toli nuvejęs nebeužgirdo. Įejom kuknion. Denčikas Epimovas pasakė Generolu apei mano atejimo. Pasake ir ape prasilinkima musu oudenčikei. Generolas sako: tai jis (veslavasai) dabar ješkos ir neras jo. Paskum Generolas atnešė man poperius liepe parašyt ir ant galo paklausė: O kagi veikia Poručikas, ar jis vis sergą? Ne sakau, šindei jis ant dižurstvos. Ant pietu prusimainio. — O ko jis nieko nedaro su poperiu kur reikia padaryt doznanija. Tu matei tu poperi? paklause. — Mačiau, sakau, ant stalo gulia. — Žiurek, tai pasakyk Poručiku kad tą poperi ar jau ant man atnėštu, aš pae dirpsiu kad Poručikas nedirba". Gerai, sakau. „Слушаю-съ". Atejis ant kvateros pamačiau vestavaji po musų kiemą vaikščiojant. Kaip aš užlipiau per skadus ant balkono ir pradėjau rakint durio taip jis grait užlipis man sako kad mani brigadnasai zvadino. „Buvau jau aš pas jį — atsakiau. — Nes prasilinkom. — Tai dabar jau nebereiki tau eit? paklause. — Matai, sakau, kad poperius atsinešiau, žinoma kad nebereikia. Jis parejo. Aš padaris nadpisus vel durio užrakinis ejau ant Generolu. Ali jį sutikau ant uličios. Stojau „vo frunt" jis vieiom moja runkaa kad nestotu frunti. Man nieko nesake. Nunešis poperius ant jo kvateros paklausiau denščiku: kur-gi Generolas išėjo. — Ji, sako, ant parado. Ar-gi nežinai kad šindei karaliaus švente. Palikau poperius ir ėjau namo. Užgirdau pulkavu kapeliju einant per uličią. Režia kad net trinkia ulyčia. Tai sakau (misliju) kad butu toki muzika

man kai aś żenisios. Atejis paziurejau ant dziegoriaus: jau puse dvilikes. Reikia eiti pietu. Pasijemiau bleśi-nias ir teróskinausi ant kukniu. Ant kiemo uzejis pamaćiau ćekauzą atvirą. Bet beiśeinant kaptenarmusa. Aś surikau: „palaukit pon kaptenarmusai, dûkit man dûnos." Iugrizo, atvezijo 25 kuntus ir dave. Paskutinuco bulkio atadaviau — sako, dabar kas prabis tai negaus daugiaus. Nuvejau kuknen. Da pietu rata ne valgē. Denćikam jau duda. Ir man ipilo kopustu, davē kośes, o artelśćikas atneśis atadave dvi porcijas. Vakar tai aś buvau uźmirśęs porcijas. Gerasimovas paskum atneśe. Gerasimovas dabar spavedojas, śiunakti ratoj naktavos. Aś vienas savo kuknei gulesiu. Ponas dar neateina. Vakaru padikurinau savo pećiuką. Nebuvo kûmi uzdekt lampos. Pinigu ne kapeikos ne turiu, o serćiku nera. Ėmiau du pagaliu, norejau iśgaut ugnes bet negalejau, kad medzio minkotas. Tatai, saka sau, źinau kad visûse daiktuse yra ugnes o dabar negaliu jos gauti. Mislijau eit kroman, bet bargan nedos gal ir vel stancija nera kaip viena palikti. Iśejis ant balkono ziurejau ar nepazipino kas. Śit iśeina iś kitu gonku denćikas generolo atstauno. Sakau ar neturi serćiku? Turiu sako. Duok man uzdekti źiburis. Davē man du serćiku. Uzidegiau ir pakurinis pećiuku jemiau raśyti śitu dienniką. Ponas da vis ne gryśta. Śindei brigadno denćikas dave man

книгъ романы: „Подъ пули" историческая повѣсть Н. Васильева. „Тирица" повѣсть К. В. Назарьевой и Разсказъ Беккера: „Угорновъ крестъ" 2) Неугасима донна Инеса и 3) Miserere. Ежем. лит. прил. къ ж. Живописное обозрѣние №12 Декабрь 1891 г. С.П.Б. типогр. С. Добродѣева Ковенскій пер. соб. домъ №14. 1891 г.) Atejo paskiaus ir Gerasimovas. Iutino mani neśant pietus. Pavalgem pietu. Ponas atejo 2 adyno. Gerasimovas del jo pietus atneśe iś klubo. Ricanas pietu mes suvalgem. Aś konvertus prigatavojau bet atneśt negalejau nes śindei kaip karaliaus Diena tai prijaina tik lig 11 adynai. Taip diena ir prejo. Nu 24 dienikio neraśiau — niekai, ceso nebuvo tai tingejau. Nedelei buvo atejis ant musu ponu aficieriu svecziu krūva. Gerasimovui tai liepē samavoru statyti, man ponas padave 10 rubliu ir paliepē eiti kroman nupirkti kurtas, tebki ir cukrauso kunta, da piragelu 10 śtuku. Nuvejau kroman, uz kurtus atadaviau 1 rubli; uz kraidelius 10 kap., uz cukraus kunta 4 kap., konditerskoje nuvejis pasakiau kad man liepē nupirkti 10 piragelu. Kaip jos galema nupirkti paklausiau. Konditoriuos baredotis atsakē: nera kû pigiausio, ir atskaitis visokio mineiaus piragelu dave uzmokejau ui jos 20 kap. Atneśiau ir atadaviau pokinius ir reśta pinigu. O 10 kap tai buvo paliki keśenei uzi-glaudi. Vakar jos atadaviau ponui. Oficierci tai Śor

groti kortomis ir grojo lig pat 12. Išeinant atejo Maruse. Ju vadino oficierei korta su savim bet ji nejo. Ponas namie sakes išgrojęs o klubē per nakti grojas ir pragrojas 18 rublių. Marusia ant ritojaus skundziasi Gerasimovui ant pono kad asus kietas. Norius panelių myleti o pinigus ne del panelių ezedijus bet kasinkus metus. Vakar buvo atejį dvi moteris ješkoti Maruses ir jos drauges – Anios. Šios tevas numires, taniau kad nera namie nei Maruses nei pono. Viena motere labai grasei lietuviškai kalbejo. Atejus buvo ir kita syki bet vel nerado. Ka ši su jomis daryti. To Mariee tai posileidele, jau vienas veinos pas kitus augas ir kitas šimet buvo alia numire, ji ir Anei iš kelio švedzios sako. Ka jau nebe išvedzios da kad jau ir išvedziojo mislijo sau. Vakare buvo abi atejį. Maruse su Gerasimovu ilgai šnekejo. Aš pono stoncijo poperius siuvau. Anei pasakiau kad jos tevas numire. Ji ože kiek nenu sistebejo. Kitoi reiksig važiuoti. Kaip pono ne buvo namē tai abi isivilko vel miestan.

Jona man tausiti mesti reikia pluksna bo jau nesibodo rašyti. Reiks laukrastis

del tono uz Vasari menesi baikti rasyti.

Nu Ptaszeko skautau knygą lenkišką: Wypisy z pisarzów polskich, zawierające po większej części przedmioty realne. Ułożił Maksimilijan Łyszkowski inspicktor gimn. realn. Warszaw. Część II. Postanowieniem Jw. Ministra oświecenia polecona do użytku Uczniów klasy 2-ej wszistkich szkól Rządowych i Zakladów Naukowych w Królestwie. Wydanie drugie. Warszawa. W drukarni Józefa Unger. Przy ulicy Miodowei Nr. 481. W domu gzie ksiengarnia G. Sennewalda. 1850. –

Ali tik man nesiveda gerai mokitesi lenkiškai del to kan nera dydeles ar(k)vatos. Nors skaitau ne blogai bet suprantu kaip per dumą – ne taip aiškei kaip kad rusiškai arba lietuviškai.

J. Grubinskas

3 Kovos.

Šendei atsikeliau 7 adynoi. Vakar ponas velai atejo gal kokioje 2 adynoje naktes. Aš par miegą užgirdau kad kazinkas duris daužo. Šokau atidaryti. Ponas liepē atnešti del jo vandene sklenyčio o rit – gult pabudinkit mani 9 adinoi. Kaip Gerasimova nera tai aš pildau jo pavynastis. Tai girt pabudink 9 adynoi ir

kad samovaras butu gatavas. Gerai sakau. Nakti sapnavau kokiokcios sapnius apie fotografijas. Nubūdavau kelis kartus nakti. Ant rit nebeuzmiegu vis bijau kad su samavoru nepasivelicia. Nubudau vėnai - tai jau buvo šviesa. Atsikėliau apsidariau ir pajėmis blekini ėjau pono kambarin anglių. Vakar jo pečiuku kurinom no ryto tai anglių radau ir prisikasiau blėšini. Praeidamas pro stalu pažiurėjau ant dziegoriu kelinta adyna jau baigėsi septinta o tai da yra laiko pamislijau sau. Galečia da prigulti. Ali tik reiki kad samovaras ankščiau užvirtu bo vakar Gerasimovas prašė išmazgoti pono sudus kur pietus niašu, su šiltu vandeniu. Prisigatavojis anglių pajėmiau viedru, nuvejau ant šulni kur viduri kiemo, prisipumpavojau vandenio ir atsinešis pastačiau samavoru. Vakar liko da vienas šerčiukas tai su to šupuliuo uždegiau. Pastatis samovaru jemiau rašyti ši dionnika. Dabar kai nebera ka rašyti tai skaitysiu romanu. Ponas negraitai dar atsikėle ir išgeręs sklenyczią arbatos išėjo pas Generolą. Buvo atėjis denščikas Generolo mani vadinti, ponas išgirdo pavadinęs man paklausė kas yra ii dasinojęs nelepė man eit, aš pac, girt nuveisiu pas Generolą. Kol ponas atėjo kol ką pasivėlinau eiti ant pietu. Bėgavau tik vienos kobėo. Atėjo Gerasimovas ir atsivede naują denščiką Matvejevą. Aš jo sulaukęs išnešiojau pakietus. Buvau Janėose savo pulkavoną kanceliarijoi. Nunešiau zapiską. Oras šiltas. Vando visur žliaunia. Uličias jau baigia čystiti. Vietom dar tebera ladai ali daugumą nučistijo. Su taičkom ir geležiniom štangoms darbininkai skaldo ledus. Man denščikas Oleškevičiaus suviliojo: pakietu buvau nunešus ant paeto kad nereiktu eit Janeos bet denčikas pasakė kad jau sekai Uralsko pulko gromatas saldočiukas parnešė. Aš jo pavierijis kalnojau į Jancus. Grįždamas atgal sutikau saldočiuku da tik iš paėtos griošant. Jis surekė ant mani: žiurek Grubinskai tau gromata yra. Ant uličios atrinko ir padavė man gromatu. Atplėšis radau gromatą nuo Kasimerio Grites, rašo apie veselijas. Aš ant ulicios pradėjau eidamas skaityti, mislijiu sau aš da bar kaip koks amerikončikas, eidamas skaitau. Tik ka neusidirbau bėdas: usiskaitis nepamačiau kaip pervažiavo oficierius ir čestes neatadaviau tik kai pravažiavo tai pamačiau kad oficierius. Man pasirodė kad jis ant mani raukosi. Gerai dar kad oficierius buvo

katalikas – Inarkas, tai nieko nesake. Ateinant ant kvaterijų sutikau ant miesto savo poną: Ar atnešei Adjutontu pakietą? paklause. – At nešiau, sakau. – Kvartira užrakinta jis man sako, raktas ant duru. Atėjįs užsidegiau lampą ir griebiau rašyti dnevniką. Šindei jau labai paversčiau knygią. Atėjo ant mislės labai pri- linkantis eilės Puškino:

Гонимы вешними лучами
Съ окрестныхъ горъ уже снѣга
Сбѣжали мутными ручьями
На потопленныя луга.
Улыбкой ясною природа
Сквозь сонъ встрѣчаетъ утро года
Синѣя блещутъ небеса
Еще прозрачныя лѣса
Деревья пухомъ зеленѣютъ
И соловей уже пѣлъ въ безмолвіи
ночей. –

Kurgi denščikai išėjo abu kad jų nėra namie. Skaityt jimsiu romaną. I. Grubmsko

4 Kovo 1893 m.

Atsikeliau velai. Ponas atėjis 4 adinoi miegojo ligi 3 popiet. Nu ryto mokiausi lietuviško gramatika. Skaičiau taip-gi ir pabaigiau skai- tyti romaną „Rogi nymu”. Atsikeles ponas pasiuntė pas daktarą Ar- hangelski kad nunešeiau knigą ir atnešiau liekarstų. Atanešiau ale ilgai aptiekoi laukiau: žiurėjau ant prikįslų aptiekoriškų ir kaip per bovelną sunkė vandenį. Atėjįs su liekarstomis pono neberadau namė- išėita į Sancus. Mes valni ši vakar. Nunešis pačtan gromatą del Jono pavožijau: daugiau kaip lotas. Nelipdžiau antros markos: reiks para- šyt gromata del Stanyslovo-brolio tai tada siusu. Iš pačtos ėjau pas Plašeky atmainyt knygos. Plašekas dave išrašius iš gerųjų lenkiš- kų rašėjų. Knįga dydele 876 puses tik be pradžios ir pabaigos. Paveo- ta del aukštųjų moteriškų mokslinyčių. Atėjįs parverčiau ir ką ne ką perskaičiau. Matijt nesenei atspausta – ne seniau kaip 10 metų. Sau- nei parašyta. Knįga budina įspaudą ~~apie~~ pi nustebos ir gudones ~~apie~~ pri lenkiškos rašliavos. ~~Kožnas~~ Alvicna tauta savą aukština. O gi mes Lietuvei kaip su savo tauta apseinam? Mes ją žeminam; atmi- niau kaip P. Jonas Pilecsiu pakermašyje pas J. Petrulį Katališkiuse seip apė rašliavą ir lietuvystę išsitare: „Lietuviška rašlava tik da- bar ot tai ne labai pradėjo keltesi o seniau ji viškai niekom varti buvo ir lietuviškas liesiuvis tai prasta kalba” – Noro jo zodzei to- palis savije iš dales teisingi bet tas budas su kurio jė buvo ištarti man labai suspaudė širdi: mat jis kalba apė lietuvystę kopir apėi svetimą ką. Ir teisingai Pešeckas noro ant žodzių pripažysta savę

už lietuvį bet ant darbų jo į žiurent- nematyt nieko lietuviško. Kasdēnynē kalba ne prigimta pas paskum išmoktą lenkiška. Nē vienos knįgeles pas jį lētuviškos nemačiau, iš to matyt kad ant rašlavos savo taip-gi nepaturia. Mačiau tik rinkimą giesmių Mickevičiaus bet lenkiška, ale ir tai ne savo. Buvo pas jį fortepijonas: ar neužgirsi sakau ko noris ant jo iš savo numiletos Lietuvelēs: ar ne giedos Birutos ar kitos lietuviškos daines. Vel tu laukiau! Girdejau tik rusišką „Отворите окно отворите" ir dar keliās lenkiškas dainės. Malonu gal jos bet būvę klausyti lenku bet ne lietuvui. Kadą-gi aš užgirsiu jausmus lietuvystes padetus ant muzikos? Bet ar užgirsiu da kai kada. Gal su tomis vilnemis virdančios širdes ir mirsiu neužgirdes jų balso.

O Lietuva mano mieliausē
Tu pati-kėla mano brangiausē
Ar dar užgirsiu tavo balseli
Ar pabinksminsi savo sūneli?
Ar dar matysiu tavo grožybę
Kur gi pasidejo tavo linksmybē.
Veidelis baltas pamelinaves
Akeles gylios daug vargo mate
O tu mielojo malōningoja
Kas-gi nelaimes del tau suteikte.
Ar aš užgirsiu dacia ant svieto
I[illegible]aus gesmelę apē grožybes
Ta[illegible]tēvynē. ~~Kas~~ Ar rasis toksai
Ta[illegible]unelis kur jos dailes gales
išpasakot?
Sk[illegible]o širdele jausmai netylia
O [illegible]tuvēle kaip aš tau myliu.
Ašaros lienas iš mano veidą
Neluisk tēvynē tau neaplēde.
Kad visi sunus tavi apleido
Ir aš vienas tik likciau
Ir tadu savo širdije tavi kavočiau
ir klikiau!
O Lietuva dar neprasuvo.

J. Grebinska

Bet gana nū smagių jausmų. Vel tu aš. Jis storojos apvilkti į rubus eilių - ne sidūda jē. Šindei mano mysliję buvojo tas dalikas kad lietuviška kalba ne pidei dūdasi savi suvaržyti į pančius gramatikos. Ji tei nūsmegau nū savo pirmotinios kalbos. Gaila kad ir Kulicsis eina lenkystes takeliu. Pervaziūdamas keminėti norejau jam įniukti meilę tautiška. Kažin ar jis suprato manę. Beda kad iškalba mano apgailetina. Kalbu negaliu išreikšti gerai tą ka mislijū. Tai vaisei mano ~~??~~ ne tobulaus mokslo. Gerasimovas miega ir aš ašū gulti. Jausmai apē lietuvą noro skurdus bet laimingi. Skurdume laimē širdes. Vis ne tas ko noriu pasakyti: Gana. J. Gr- ka.

P. S. Rašėjei apē savo tėvynę rašo gal ramei bet lietuvis apē savo tėvynę rašo o ašaras per jo veidą byra. Gerasimovas nebudes sako: dar tu teberą šai. Jau 12 adyda dabar – ar iš rasmo išėjei. Toli nu mani miegas. Šėndei eidamas per miestą ge rėjausi grasumu oro pavasario. Kas dą gra zumą dailei išpasakos? Visidaiktai turia gar monija savije. Labanaktis plunksnele ir popie relis.

Gr. – ro. J.

8 Kovo 1893 m.

Jau keturios dienos kaip nerašiau savo dienyno. Nebeatmenu šioje valandoje kaip praslinko tos ketu rios dienos. Kažikatrų dien iš tų keturių nuvējau pas generolą ir radau denščiką vokētį lenkišką laik raštį skaitant. Paklausiau iš kur gavot tą laikraštį? Atsake: gi mat musų Generolas jama jį. Ant to aš manstau kad musu Generolas yra paėjęs iš lenkų. Laikraščio vardas „Tygodnik illustrowany". Jo įtalpa satiriška (juikinga). Tarp ko kito aš isidomējau tą ~~zia~~ mulevonę: ~~n~~ vienas žmogus iš tų, kurius lenkai vadin „chlopu" neša ant savo pečių kromais zydą ir šnekasi su jo „Nu Mauški, turesi pridėti man priedo prie

užmokesnio ~~mo~~ už nešimą, bo matai kaip slidu eiti per ledų. – Židas atsako: „Ne Motiejau, pridėti tai aš tau nepridesiu bet užtat kožnd dien jimsiu ant tavęs taip jodineti kaip dabar". – Mulevone išdirbta labai jukingai: zydas su mezišėliu ant pečių, su kantapleis, nuplišusia tliamurka apdriškų. Čia tojē mulevone išsijukia labai dydelis nege rumas lenkų: jų pasidavymas į rankas zydų. Ape tą skaičiau rusiškuše raštuse ir persitikrinau važine damas ~~per mane~~ laike manevrų per Suvalkų redybą, kur daugumas poniškų dvarų pateki į rankas zydų. Šiandēn nu ryto skaičiau lenkiškai, paskum aktus nešiau ant pasirašimo. Buvau gubernatoriaus kanceliarijoje, vra čebnoje otdelenijoje ir kanceliarijoje Guberniškos pravle nijos. Vakarų buvau pas vračebną įspektorių Zadlerą. Čia kol pasiraše 150 aktu laukiau kuknioje. Dvi kukorkos lenkēs, bet supranta ir lietuviškai. Viena sena o kita jauna. Jos kalba visados lenkiškai. Lietuviška kalbą del jų toki prasta ir bjauri kad geda jei ir kalbeti. Jos jį išjukia. Aš joms kalbejau apē svarbumą lietuviškos kalbos. Nežinau ar jos su prato. Iš jų kalbos girdejau kad į Kauną daugel lietuvaičių ateina sluzbos jieškoti ir dikinų kaujā. Jukias jos iš jų kad jos negerai ~~gu~~ kalba lenkiškai. O Lietuvele! Kas tavęs ne niekina!

J. Gr. – ka J.

11 Kovo 1893 m.

Atnešiau pas Divizijonnų Daktarų Fedotovo
39 aktų pasirašyti. Du denčikai kuchnioje ant
stalo kotletas dirba ir višta po kunnią la-
zinėja, denčikai jai meto mėsos šmotelius. Iš
čia nuvejau pas Vice-gubernatori Nechludovą.
Čia labai čista ir net kurnesir priemines pad-
lagai molevoti. Premines prieškra prieševojo
mankietus ir kaunerielus. Ilgai sėdejau nol
pasirašė 139 aktų. Ant galo pas vice-gubernato-
rius pasirašęs išnešė aktus ir aš išejau.
Iš čia nuvejau Vračebnon otdelenijon mis-
lijau čia rasti inspektoriu Zadleri bet
neradau – dar neatėjis. Ėjau į jo kvaterą. Po-
kelei buvau užnešus ant prokurori Reme-
zova bet sutikau ant skadu jo tarnaites, ku-
rios man pasakė kad remezovo nera name
– sudi. Ėjau pas Zadleri. Sėdėjau ant skrines
kol pasirašė. Merginukšte lupinėjo senus mar-
kus nuo poperių išmestu lauknai ir voliojan-
čiusi čia ant skrynes. Pasirošė. Eijau namo
kelei sutikau Minoni iš jo atiolave dai-

nuškas. Tarnū vel kaskam reikia pinigu. Eis
pas Petrolį prašyti. Atėjo radau jonų name.
Jis gulia. Parašiau gromatu Gerasimovu iš Ka-
šiau šį dienniką nors trumpai.

J. Gr–kas

Atejo Voitekunas ir kalbėjom apei šį tą. Davė saulėzoles grudų
man valgite. Išėjom abu. Lipem ant aukšto kalno. Moline pur-
vynė ant batų lipo. Voitekunas parodė kur jų kazarmos. Persi-
skirem. Paskliundom ėjau nuo kalno. Nuvejau pas Remezova. Jis
name bet miega. Služanka sako: ateik už adynos. Einu namo.
Gražus vakaras. Oras pavasariu kvepia. Toks kvapas možna jausti
labjausei Majaus menesije. But vis gražu ir ramu gyventi kad
sumenė tilėtu – mislijau eidamas. Reiks pasistoroti išgražintu su-
menė. Didelio ir gilaus mokslo jau vėla ješkoti ir dastoti jo
negaliu, bet nuopakaiti ir švarei užlaikyti sumenė galiu ir
stengsiuos to dastoti. Norėtus išmokti lenkiškai, latviškai, vo-
kiškai, francuziškai ir angelskai: bet ką daryčia kad ir mokė-
čiau tuos liežiuvius. Bus gan ir tiek kiek išmokau. Sulaukęs 18
Kovo nustosiu knygas skaitęs pas Ptašeka. Daug pinigu išeina.
Atėjęs iš miesto rašiau dienniko. — J. Gr–kas. –

12 Kovo 1893 m.

Vakar pasisakė ponas kad šindei anksti nuveičia Donsko pulko kanceliariona ir išrašyčiau prikazą po divizijai už 1891 m. Nuvyjau 8 adynoje. Mislijau kad prikazas bus nedydelis ir paspesiu išrašyti per dvi adyna, bet prikazas labai didelis ant 10 kortų. Sėdau rašyti. Berašant 2 kortų man atėmė prikazą: girt reikalaunąs brigadnasei. Aš laukiau kol sugrąžins prikazą bet nesulaukdamas lig pusei 12 parėjau namo pietu valgiti. Ponas dar tebegulėjo. Pasijėmis bliudinias ėjau kuknen. Da labai anksti ir pietų nedūda. Laukiau. Suvėjo daug denčikų ir tadu išdavė pietus. Dūnos ne gavau: kaptenarmuso nėra – išėjo pulkan. Be dūnos suvalgem pietus. Atėjo nuo daktaro saldočiukas aktų. Aš išjau pono stancijon ir jėškojau. Ponas užgirdo. Parodžiau raštelį daktaro. Saldočiuku atprovijom. Ponas liepė aktus nešti pasirašyti, išgerus arbatą. Išėjau. Vicegubernatoriaus ne radau namė. Ėjau pas prokurorų: čia uzrakintos ir duris. Einu pas Zadlerį – nėra namė. Einu pa guberskon pravlenijon ti ar nerasiu vicegubernatoriaus; nėra – išėjo ant zasedanijos pas gubernatorių. Aleik girt ant jo kvateros 4 adynoje. Atėjau namo. Ponas ir Gerasimovas išėjo. Aš jų nesulaukdamas 5 adynoje nuvejau pas Vicegubernatorių – pasirašė. Kukniojė dvi pračkos mazgojo drapanas. Nuvyjau pas Zadlerį – taip-gi pasirašė. Ir čia, kuknios mazgojo drapanas. Nuvyjau pas Temezovą taip-gi pasirašė. Atėjau. da Pono ir Gerasimova nėra. Nuvejau čekauzon – gavau kepaluką dūnos. Atėjo ir Gerasimovas. Vakari nuvyjau Donsko pulko kanceliarijona ir rašiau prikazą ligi 2 adynai kol pabaigiau. Atėjus radau Gerasimovą miegantį. Pono nebuvo – jis atėjo 3 adyno nakties.

J. Gr–kas.

13 Kovo.

Rytu Gerasimovas išmazgojo padlagą. Aš atsikelis prisegiau apletą mundieriaus. Gerasimovas išmazgojęs padrienie padlagą šiandaio, kuriuo jis nuo rutės pavoge. Aš rašiau šį dienyką. Suvalgiau kampuri dūnos.–

J. Gr–kas.

18 Kovos.

Vakar vakarą atėjo ponas ir atsivedė panitę ir draugą Tichonravcevą. Negulem ~~ligi~~ iki 12 adinos. Gėrė alą, arbatą, rekavo ir dainavo. Tai gera gavene pas Oficierius! Ritu atėjo iš ratos Jakobas atnešė kortelę apė pietus dūdančius šiandien per Jančevską ir Petrikovską 1 adyno. Vakar Tichonravcevas išsakė Gerasimovui kad jį pabudintų 8 adino. Aš tau girt ir tyjosiu ir nesulaukęs bet tu man kelk noro dešimtą adyną, bil prikeltum. Gerasimovas taip ir darė tik vis-gi ne prikele, bo tas Tichonravcevas jum pasakę kad jis gavęs šiandien. Ta tebegulėjo ponas kaip mun pasiuntė su popereis pas Generolę kurio namie neradau. Ponai išėjo o pernyke paliko jis ir dabar tebegulia. Generolas man pavadines baresi kam poperis sutaukė tas. Atėjis surašiau poperius. Pas Generolą nuskutė man šindei barzdą. Pirmau šindei skleniyčią. Dūnos negavau – nėra kaptenarmuso – be dūnos valgem pietus.– Vakar buvau pas Stašicka atidaviau knigą. Zalagos tik 50 k. tedavė, 20 kap. paliko. Istorija Lietuvos Briančeva Stašokas nešė mokitojams seminarijos ir tian pardavė. Volnopredeliczyuščas ilgai dergėsi knigas. Vakar buvo Voiškunas. Suvalgem 2 silkes ir bulki. Pravalgem 12 kapeikų. Vienų-ta silkė 4 k., sulia 3 k. ir ~~dar~~ bulkė 5 k. —
Šindei tingiuis jame darbilis kasinko. Saulelė švieči per langą – graži šindei diena.—

J. Gr–kas.

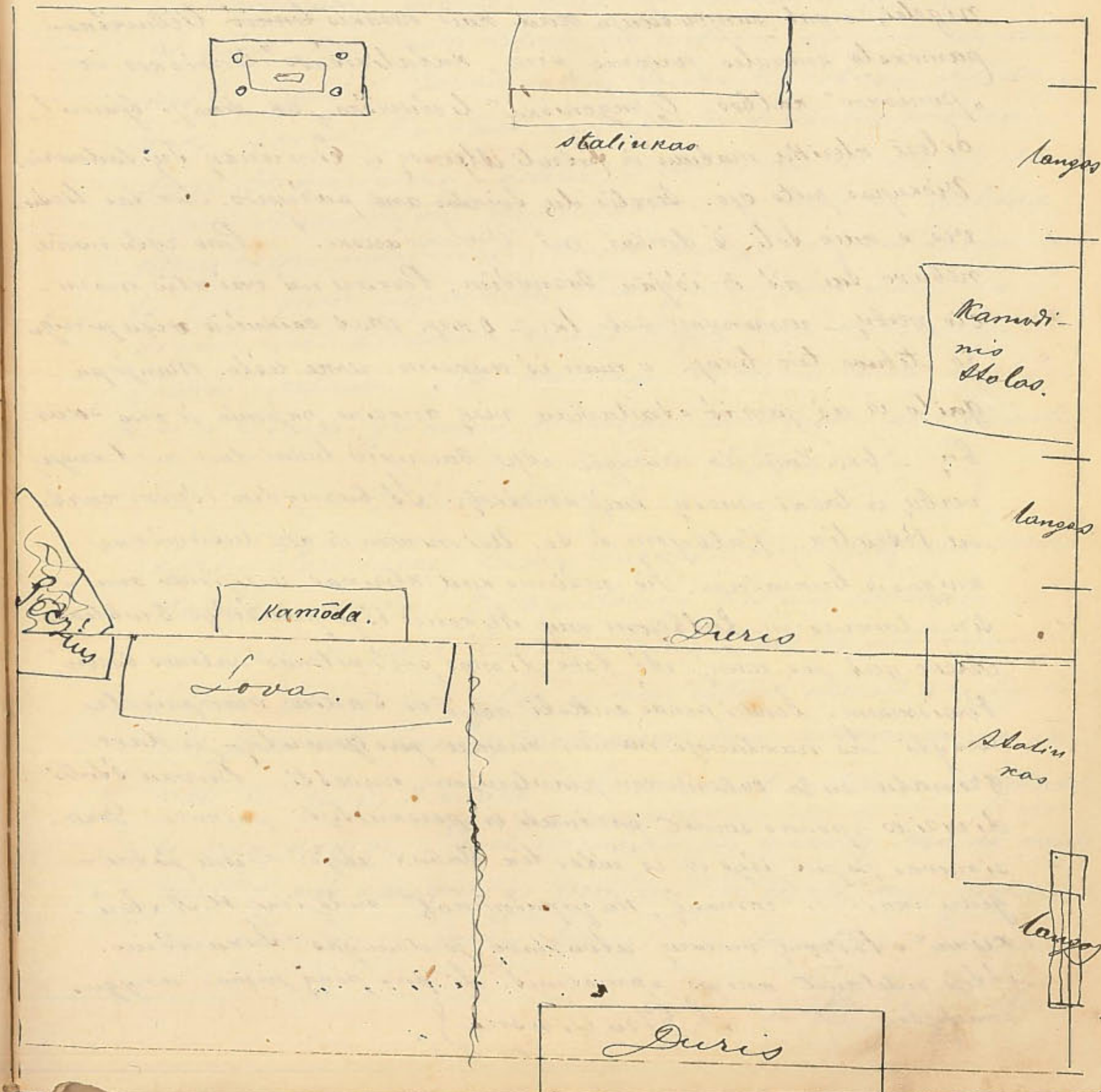
20 Kovos.

Aś vienas śindei gaspadorium palikau name: ponas iśėjo ant dizurstvo nů ryto ir lig rit- rytu neateis o Gerasimovas nesenei iśėjo su patalu del pono. Kaip gražu pono stancijoj buti: visur ćista, gražu, saule per langus śviećia ir aś ant staliuko raśau. Śindei rytu Jakobas man atneśe gromatą nů Kviadaro. Nesenei skaićiau prie pećiuku knygą: „Петербургскіе вертепы и притоны" o paskum nusiprausiau burną su ponu muilu ir sėdau raśyti śio dienniko. Poryt eisiu į velikinę spavedną. Śendei kaźiko ant śirdės nelinksmu lig kas griauźia. Reiks pasimelsti ar nepaliks linksmiau. —

Vakar aś neśiojau gromatas pono: vienu nů svećio – ćinovniko į Kazenną Palatą o kitą į gimnaziją mergaićiu – pono marćei – panai. Ponas ketina mat ženitisi dukteri Podpulkauniko Sakavićiaus. Vakar vakaru siunte man pirkti bulkes, ur 10 k, pyragelių ur 30 k. ir citriną ur 5 k. Vakaru liepė ponas mum užsikaisti samavoru ir iśneśe po 2 kusneliu cukraus ir ko ne ćielu bulki kur aś pirkau. Gerem ir valgem źićidami del pono laimingos moterystes stono. Da dienu įėjo kukneri svećias pono ir norėjo inmusiti man kad aś iśgerćiau arielkos. Aś negeriau – ne kaip nedalėidžiau inmusiti. Gerasimovu ur tai daugiau teko – ans vienas iśgerė. Vakar skaićiau romaną „Безъ любви" ir baigiau. –

Kaip gražu man pono stancijoj: dzigorius tikśia – einu paźiureti kelinta adina … – 18 minućiu VII adynos. Kadu aś apraśysiu pono stanciją? Vis tingiasi. Geriaus pariśavosiu ant kito lapo

J. Grebinsko

22 Kovo. (vakaras)

Tik ką tik parašiau gromatą pas namiškius. Prašiau kad
pinigų atsiųstų ant velykų. Kažin ar atsiųs. Vakar buvau
bažnyčioj katedros. Lietuviško pamokslo vėl nebuvo. Kam lietu-
viam pamokslą sakyt?, jie ir beto dievobaimingi - gal mislija ku-
nigelei, o gal sanprotauja kad kai nesakis ~~lenkiš~~ lietuviško
pamokslo žmonelės pripras prie „katalikiškos" lenkiškos ir
„poniškos" kalbos. O „pagoniška" lietuviška juk taip ji bjauri! -
Šilėsē klieriku mačiau ir Petruli Alfonsą ir Činoriuką Trijtadvario.
Viskupas puto ėjo. Senelis da tvirtas ant pažiūros. Juk tai lietu-
vis o kaip toli jo darbai nū Valančausko! Pono rytu namie
nebuvo tai aš ir išėjau bažnyčion. Pirkau nū vaikelio mažu-
čio verbų - užmokėjau vietoj 1 k. - 9 kap. Mat vaikučiu visu pinigu
jo tebuvo tik 6 kap. o man iš auksino reikė rešto. Man jo pa-
gailo ir aš jam iš-atadaviau visą auksino pajėmis jo visą skar-
bą - 6 k. Kaip jis džiaugės. Apē bažnyčių labai dau pardavėjų
verbų ir labai gražių - kaip kvietkų. Iš bažnyčios išėjom kart
su Petruliu. Kalbėjom ši ta. Užsiminėm ir apē lietuviškas
knigas ir laikraščius. Jis nežinus kad klierikai užsijimtu skai-
timu laikraščių. Kalbėjom kaip Mikonis iš jo pasiziččijo 3 rublius.
Ateik girt pas manį. Aš tris dienas prēš velikas valnas busiu".
Persiskirėm. Šindei ponas ankstì atėjo ir 5 adino man prikele
rašyti. Jis nakstavojo namie; buvau pas Generolą - jis davė
gromatu su 3 r. gubernskon pravlenijon nunešti. Buvau štabi
divizijos - ponas siuntē pažiurēti ir perskaityti prikaza. Gera-
simovas po piet išėjo ir iš ratos tik dabar atėjo; dienu pabai-
giau skaityti romaną „на запад..." sudėjimą Н. А. Лей-
кина". Pas poną vakarą atvažiavo jo draugas Šakavičius.
Atėjo zidelkytē knigos apmainyt. Ji pas poną ima knygas
skaityti. - I. Grubinskas.

P. S. Vakar po piet buvau šancos raton nuvejęs. Su
kaptenarmusu, feldfebeliu ir artilerijos pisoriu buvom
nuvejį tulbių valgiti. Kaptinarmusas mum pramilėjo
55 kap. Nu jis bagotas. Tėvai namie turgavoji su mesu,
savu krovomu mėsas turia. Paskum čerkaizai davē man
kaptenarmusas kelnias geras, bo tos, kur nešiojau, sudu-
bt buvo. „Kai kam kitam tai nedūčia nu, jum jau reiki
dūti." girt. Gavau melini tavoru del čebatu. Atida-
viau skuras. Danilovu šančium kad čebatus pasiutu, o
drobi del marškinių - kitelių ir del vienų kelnių atida-
viau Maksimovu kriaučium. Jis man da kaltas
pernykščeis marškineis. Pernei taip-gi aš jam daviau siu-
ti o jis man nepasiuve. Girt pavogi jam mano marš-
kinius. Tai aš dabar turesiu dvejis no jo marškinius ir
vienus kelnius. Tik marškinių nakšinių maža. Tuplešo-
visi. O šindei gromatoi neirašiau namiškem kad atsiųstų.
I. Gr-kas.

25 Kovos 1893 m.

Šindei blovieščius. Buvau bažnyčio karmelitų ant sumos.
Mokiausi vokiškai. Vakaru stačiau diel pono samavorą ir
vaikščiojau pirkt bulkių. Gerasimovas po piet buvo
šancose. Pragerē visą algą ir man netuvo kuomi atiduoti
o ir pats ant švenčių be kapeikos bus. Vakar gavau gro-
metą nū seseres Veronikos. Ji sako kad rodetusi jai maty-
ti manę kunigu. Grait nurašiau jai grometą kad aš pasta-
navijau eiti kunigūos ir prašiau pritekti man program-
mos. Nurašiau ir broliu Stanystovu klausdamas ar susiga-
-dis

ans man eiti ant to kelio ir jei susigadis tai prašau
parašinti gimines ar neprisidetu jie savo spekomis
prie leidimo manęs į mokslo. Šendei graži pavasario
Diena, ramumas neišreiškiantis žodžeis į širdį lienas,
visur tyku, gražu meilu. O Dievuliau! ar drįsi
man dastoti ko geidžiu? Ar bus ant to vale Tavo
šventa. Nieko aš nebijočiau ant kelio uzmanyto, nei
vargo, nei klapato, nei šiurisio tik kad sveikata ma-
no butu stipra, o su geidimu visko an galema dasto-
ti. Nesiklapatisiu perdaug iš ankstо, o jei Dievo bus
lemta skirti man tas stonas tai ant ir bus man pri-
teiktas. Išlengvo žengsiu pirmin o tikėsiu kad
ankšti ar velai išsipildis manę troškimas.
Pirmiaus ant pečvietės norėjau išreišti zodziz „pirmin"
bet dabar išreščiau jau „Dievas mano viltis". —

Ignotas Grubinskas.

28 Kovo 1893m.

Sulaukiau, Dievu dēka, velykų. Buvau ant ceremonijos dvejosē bažnyčiosē:
kleriku ir katedros. Klerikų bažnyčioje pirmiaus atsilaikē ceremonija, o paskui
katedros bažnyčioje. Iš priežastes ~~sudejimo~~ buvimo materiolų ant šventoriaus
ceremonija katedros bažnyčioje atsilainē viduryje. Kareneles tin muzuses denaše
didžiujų nejeme, bijodami kad ne butu didelio susgrudimo. Pac viskupas
ejo apē bažnyčią. Pasibaige ceremonija dvilikei. Per ceremonija -arba apeigą
aš karštai meldziau Dievo apē kunigystę. Atejis namo radau Gerasimo-
va jau namē ir taip-gi pona. Su Geras. pasibučiavom ir atsigulem. Mego-
jom lig 8 adynai. Aš atsikelis ejau pietu kunigų bet nesulaukęs ~~tamos~~ vel atejau
namo. Atsikele ponas išgerem arbatą paskum vel ejau petu. Košes nebegavau.
Atejis pavalgem barščių. Ponas ir Gerasimovas išejo pulkan; aš palikau

vienas. Mokausi rusišką grammatiką. Šendei šimet velykos per-
leist reikia be atsigavejimo: nei savo pulke nei čia Dansnan pul-
ke nedave kaip kitiem, kiaušinių, bulkes, ir sūrio su varške. Feld
febelis sako kad mums atiduosią pinigais po 20k. Bet liudna
kad nėra kū atsigaveti. Pirkti šendei nėra kur. Aš eidamas iš
kunnes pamačiau ant uličios dvi židelkas su bulkem. Greitai
išsirinkau dvi bulkes ir bedva paprašiau uzmoketi jom po 5k. -to
kap. kaip jas garadavasai nuvaikē nū uličios. Tai su tom
bulkem ir atsigavejau. Pinigu turejau 46k. Vakar buvau catoj.
Rotnas sako kad mano gromatos dar jis nepajeme iš pulko. Feld
febelis dave 20k. Rotoi feldfebelis ir unterei išdabino savo kazar-
mą su eglems, poperinems lampoms, linkelais iš poperio ir ant
duru drobi su litarais „Христос Воскресе"- Aš sakau
kad reikia taip „Христос Воскресе. Gerasimova atnešiau rat-
nias ir mundierius. —

Ant širdēs lengva nors da ispavedni nebuvau. Kunigas
iš koželničės apjovijo kad rito kupeloj atpuskai nū pope-
ziaus tie toirkti kas išsispavedos ir prijims šv. sa-
kramentą. Butu gerai kad aš galečia išsispavedoti ri-
to; reiks pabandyti. — Bet gana, nuvaboto rašyti.

I. Gr.-kas.

30 Kovo 1893m.

Konuoju kad mano temperamentas labai netykus. Vis verda ir
siubuja. Labjausei aš pradejau visaip persverinėti nū laiko kē-
minėjimo namē. Nežinau kokis kelias arba luoma man išsirinkti:
Rašiau gromatas pas broli Stanislovą ir seseri Veronika. Brolis atsiun
te pinigu 3r. bet per pulką tai aš do jų nepajemiau ir nežinau ką
brolis rašo o sesu atrašē gromatą kad jai butu labai roda manę ma-
tyti kunigu, o jei negalečiau įjeiti kunigus tai kad užsijimčiau
kokiu nors amatu. Aš karštai griebiaus už misles kad man labai bu-
tu gerai palikti kunigu ir nurašiau tai gromatą seserei kad išsirenku
kunigystę. Nurašiau ir broliui gromatą ~~kad~~ ar ans nesusigadis su misle

palikimo
apie kunigystę!

o tūtarpu karštai užsijemiau mokytisi vokiškai ir rusišką grammatiką. Nepraleisiu, sakau nei vienos adynos dikai, kol ne galėsiu dastosiu mokslo keturių kliasų o paskum pastojus semi-narijon nebera ko bijotis, tiž jau bus ir nastauninkai, tiz bus kaip kokio mokslinyčioje. Bet tonę mano užmanimą suniekė P. Voitekonis kunas. Jis sako kad be nastauninko nieko negalėma padaryti o kad norint turėti nastauninkas tai reikia jam mokėti po 15 r. ant menesio. Ant metu girt reiktų padėti po 300 rublių. O kiek o ant viso mokslo reiktų apie pusantro tukstantės rublių. O kiek klapato, kiek darbo reikėtu ant to padėti, tai būtu ir pa mislyti. Išrokavo man kokie mokslai reiktu išeiti ir man pasirodė kad tai labai dydelis labai sunku jos gauti. O kur gi pinigai? pamislijau. Voitekunas sako, ne aš jum neradiju ant to kelio stoti. Kad ir palinkumet kunigu tai 35 m. kokstę bekunigos. Jau varčiau čia Kauni jieškoti piso-riškos vietos nekad eiti kunigus. Aš sakau kad psorystes darbai man labai kenkia sveikatai. „O gi su mokslu tai tie visiškai pasibaigsi" kad jau tu psorysti nebegali užsijimti. Po tos kalbos mes persiskyrėm. Man paliko klausu, dušioje dykas, klausiu savęs kas gi man paliko dabar? visur, kur tik žiuriu jau del manęs „vėla". Ir paskutinė viltis iš po manes išprudo. Puolau ant kelių ir meldžiausi. Ko tai tūkstantį išprudo. Puolau ant kelių ir meldziausi. Ko tai šiandiena ar gi tiktai jos vidurinis ištiko mane traukia los kunigystes? ar gi tiktai jos vidurinis ištiko manę traukia ir tu gėlu turėjau prisipažinti prieš savęs kad kunigystėje tik viršutinioji pusė manę vilioja: jos ilgos judos sukneles ir mū žmonių pagarba „mat kunigėlis" — Ne, kalba sumenija. Kunigu tau būti kelu, o jei širdis nenurimsta tai apversk savo karštumą ant išdirbimo iš savęs maldingo žmogaus, čia tai tau dar nevėlu" o ir nauda dydesnė ir dievui prilyklesnė ne kad kunigiškos judos vien jupos. Atsistojęs jemiau ir pa rašiau šį dienyną. Kaip menkos mano išdejimas ant popierio savo mislių ir jausmų? —

S. Grabinskas.

Kaip asz persikelau isz szancų į miestą.

Kazarmas, kuriuosna gyvena saldotai dvejų pulkų, pastatytos uz miesto taip vadinamoje vietoje Szancai. ~~Kaip~~ Kad jus uzliptumet ant kalno, ~~szancz~~ apsiaucziancziо isz trijų pusių szancus, tai ~~jus~~ ~~mislitumet~~ pamatytumet gilumoje daugal raudonų murinių namų. ~~Pa~~ Namai tie dydeli, puikus ir pastatyti po abiem pusem plianto, szaszijaus, einanczio isz miesto Kauno. (Jus pamislitumet kad cze ~~ira~~ kitas miestas butne, yra tai musų kazarmos.) Viename dideliame name, kuris vadinasi „batalijonni fligel" patilpo ir musu rata, ~~Mes gyvename~~ ant treczio jo gyvenimo. Czia yra visa vigada del saldotų: ir prausdinicze, kur saldotai mazgojasi, ir nužnikas, ir kambarei del volnoopredeliajuszczio, del szauczių ir del rotnos kanceliarijos, neskaitant jau paczios kazarmos kuri ~~gulia ir dieną buna saldotai~~ perdalita į keturias dalis, ~~kożnoje~~ del visų keturių zvodu. Kożname zvode yra blekinis apskritas peczius kertėje, pagal sienas lovos medines gelezinem kojom ir lentinos del ranicų. Sienose, perdalanczios zvodus, palikti praskiepai per vidurį kazarmų ir ant virszaus praskiepų pakabinti numerei zvodų, ant poperinių lintelių. Viena dien man beraszant gromatą kanceliarijoje atanesze saldoczikas raszteli. Feldfebelis pažiurejis man padave. Asz perskaicziau ir pasakiau kad manę adjutantas reikalauna szindei 2 adyno po pietų pulkavon kanceliarijon del nusiuntimo į rankas Generolo Radziszevskio, musų brigadno Kamandieriaus.

Kan asz ti darysiu pas generolą tai ne buvo sakyta raszteliję.
Kam-gi tau ti reikalautu? - spekavo feldfebelis. Gal muset
del kokio raszimo už pisoriu. Galia kad vel tu in ratos iszeisi.
Netenka mum abiem pagivinti. - Ir asz nežinau ~~kam~~ del
ko manę reikalauna - asz atsakiau. - Tai jau kad reikalau-
na ~~tas~~ ir reiki tau po pētu eiti. Pasijimk in kaptenar-
muso gereoni mundieriu ir pavalgis eik pasižiureti ką gi ti
tau sakis. - Tai pasakę feldfebelis iszejo ir asz palikau
vienas kanceliarijoje. Suglabiau nu stalo poperius savo,
sumecziau savo czemodaman, kurs czia po lovele gulejo
ir jemiau sivę guzikę kurs isz mundieriaus buvo isztru-
kęs. Neužilgo atnessze kanczidalas pietus, ~~atejo ir~~ su-
grižo ir feldfebelis ant pietu, bevalgant atejo kaptenar-
mus ir mes pasakem kad man reikia naujas mundierius
duoti. Kaptenarmusas atsakė: gerai, po piet nuveisi czekau-
zon ir pasijimsi ko tau reikia. - Antro adinoje po petu
asz ~~jau~~ buvau nuvejau kanceliarijoje pulko. Paklausiau kam ma-
ni reikalavo ir vyresnisis pisorius man pasakė kad asz busiu
komandiravotas į kamisiją kuri peržiuria novobrancus. Ti busi
už pisorių. Asz paklausiau ar ilgai tenses ta kamisija? - man
atsakė kad gal kokių du ar tris menesius. Man teip beesne
kant atejo kanceliarijon ir pulkavas adjutontas. Man pama-
tis pavadino priesav ir pasakė kad ~~man~~ an eiczia miestan.

Tu žinai girt kur podporuczikas Grudinovas gyvena, tai tię ~~a~~ pas
jį nuveisi ir jis tau pasakis kas reikia dirbti. Asz apsigripęs
norejau eiti pro duris bet susitikau durysē podpulkaunįką
Debagori-Mokricvicziu, - kamundieriu 4 batalijono. Jis mani pa-
žista, bo ant pulkavo ~~saido~~ jis vis buva pirmsedžiu o asz kone kožna
kart eidavau už perevestoją isz letuviszko ant rusos kalbos,
bo raudonbilieczei kurie rebavo ant uesenijos ~~~~ visi
papila po vajaunu sudu ir daunas isz jų nemoka rusai,
tai man reikdavo sudi pervest. - Dabar man susitikęs
populkaunįkas paklause tai tu Grubinskai už vēstavų
pas jo prevoshoditelstvų? asz pasakiau kad teip yra. O
kas-gi mum bus už pervedyu be tavęs? - Tai negerai.
Gal tu priesz sluzbą buvai už liokają? asz atsakiau
kad nebuvau jumi. - Nu tai mes tav isz ti issreikalau-
zimē - girt kai mums reiks. Su tais zodzeis pasibaigė mu-
sų kalba ir mes ejom ~~savo~~ vel kur katram reikia. Ate-
jis raton asz pasisakiau feldfebeliu kad mani reikalauna už
pisorių kamisijon. Kokion kamisijon? - paklause feldfebelis.
Matai, sakau, tokion. Novobrancus kai atvaro szvežei pulkan
tai daktaras apžiuri ir kuri randa nesveiką tai tu rustno-
czija ant kamisijos. Pats daktaras vienas neturia valos pa-
leist namo, tai kožnais metais valdzia nuznoczija kelius su-
narius: isz trijų vajaunu daktarų, vicegubernatoriaus, vraczebno
inspektoriaus ir po pirmsedyste kokio generolo susidēda kamisija

To kamizija susirenka paskirtose dienose į namus losa-
retos ir czia apžiuria novobrancus, kurios ta diena in visu
pulku suvararo. Katru kamizija pripazista usu galenti
sluzisti o kurio ne. Vienas palieka ant sluzbos o kitus
perlaidzia namo. Po tos kalbos feldfebelis issejo. Asz
prisiuvau esztukus į gusikų mundieriaus, paskuiesiau
prie stalo knygos ir pasiszildziau prie pecziuku. Paskum
iszejau miestan ~~pasznoti~~ unt kvaterijos Grudinovo.
To kvaterijų asz jau zinojau ba nerziau kartu jam
gromatu. Prauda eidamas miestan usejau vel pul
kavon kanceriarijon. Man ti dave konvertu su
popereis ir liepe padėti Grudinovu. Atejis ant
kvateros atradau Gerasimova kukniaje apė samo
varu tirisent. Ponas iszkiszo galvą isz savo stan
cijos. Asz jam padaviau paketus. Vienu liepe
nuneszti Danskan pulkan. „Tik atain vel czia,
bo szendei darba bus. Asz paklausiau ar ilgai
czi busiu. Atsakė – dugi ilgai. Valgit eisite
atsinezt isz Danko pulko, prasimainydami
su Gerasimovu o gulet tai czi kuknei kur
nebut prisiglausit. – Gerasimovas atsakė: vis
jau rasim vietu, ar unt plitos ar kur. Tuden
asz nuneszciau Danskan pulkan paketu ir

paskum vel da daug vietom. Kitoi gut nunessi
ant stalos Gornaja Freda ir į szanels. Asz sakau
Gerai. –

19 Karvelio 1893 m.

Vakar persikelam iš namų Šmidto kiton kvatiarijan,
namuose Mackevičienes. Gabindamas daiktus taip privar-
gau kad dar ir šindei sopa kelios vietos kuno. Nei rašyti
nebėroda. Šindei skaičiau knygų Knigatausio. – Dabar
mųsu kvatera ~~ant~~ tiesiai vietoi, uz pat kapų. Čia mažesnė
kvatera ne kad buvo š'mito. Keturkai yra ant langų.
Mackevičinė šindei prašė laistiti kasdien po nedaug. Čia
padlaga molevota ir kuknei. Kuknia maza, kaip ir prieš-
pakajis ir ejna per jį ant lauko. Gulejom šunakt ant
padlagos. – Man burnoje keliasi skaudės. Kairi pusė
burnos išputo ir del to iš mani juokiasi Gerasimovas
vadindamas Косоворотый". Ilgai nerašiau dienniko – vis
tingejau. "Rašiau gromatas Maciku, Masintui, Gritei, Janu-
šiui, seserei Veronikai ir namo. Apturėjau tik nuo Masinto,
Gritos ir Janušio. Paskutinis atlaide rubli ir 12 markučių,
prašo persiusti gromatas. Iš mano šiokio dienniko niekai.
Reikia noro musai bet kožnos dienos atsitikimai rašyti
vožniausi. Kas-gi šindei vožnesnio! – Ponas sako kad

jis uz nedeles šventiesius. Liepe kvietkas taip-gi laistit kaip šendei aš laisčiau. Buvo sprečka su ponu del Šva novo. Parašiau del jo ~~gromat~~ poperi. Parašiau poperi apie perdavimo į rota Gerasimovo. Ritu ponas pasiunte at-nešti štempeli del Generolo. Užmokejau Graveru 2r. Toli dabar vaikščioti į miesta. Vaikščiojau anešti dar kromas Zeinbergo ir Pačtas buvo uždaryti. Perkau del pono bilki uz 10 kap. — Rašau vakaru prie lampai. Burna sopa-nu-dreskiau šašą ištekejo pulei su krauju. Ponas išejo 5 adino po piet ir dar neatejo o Gerasimovas vaikščiojo roton. Dažinojo kad ponas ritoi dižiurnu tai išejo kluban pasakyti kad pietų nebevirtu del pono. — Mes šiuniuku uždarem premines trisieni. Duonu pabaigem ritoi pajimsim vel. Vakar suvalgiau dvi silkias po 2k. Valgem pono lašinius kurios jis buvo del savęs pirkis. Vakar kaip isikraustem tai Šmi-tas pažiurejis musų kuknei ir matydamas dydeli neap-šarnumu pasake: agi ir jus žmones, kaip gi jus gy-venot tokioje purvynteje! Berašant man Gerasimovas atejo. Gana — lingiu daugiau rašyti. —

I. Gr-Ko

20 Karvelio 1893m.

Atejo nakti ponas. Ašen per miegą ledva tik užgirdau. Nuo ryto nunešt ponas liepe ant Generolą poperi. Aš nunešiau bet Generolo nebe-radau name. Perkau piragelių uz 7 kap. ir mui-lo uz 3k. rytu dar ponui miegant. Iš Generolo atejom su vestavuojo — parodit jam musu naujos kvateros. Ponas ½ dešimtos išejo ant dižurstvos. Išejo su drapanom unt pročku ir Gerasimomovas. Aš vienas palikau ir + skai-čiau „Kuba" lig vakaru. Vakaru grait gulam.

21. Karvelio — rytas.

Atsikelom 8 adinoi. Gerasimovas išejo su dra panom unt Ponu į šanciuso aš palikes name apsirašiau: padlagu kuknes išluosčiau, kvietkus palaisčiau, nusiprausiau, naktes skyslą mą išnešiau ir cebatus savo su ciatku nuciščiau. Poterelius sukalbejau, rieki duonos suvalgiau ir pasigrožiavis ant švarumo pono kambario ir musu kuknes — sedau rašyti dienniką. Mano burna atsluko. Vakar pulei išejo. Grait pagis.

I. Gr-ko.

Ponas atejo ir atsigule. Liepe 7 adyną pabudinti. Nelaukent 7 atejo Generolo denščikas ir vestavacai vadintų pono. Išėjo. Atejo su popereis ir vel išėjo. Atejo prisipirkęs visokio. Mos ritoo bus svečiu. Gerasimovas atejis pasakojo kad oficierius – musu bataliono adjutantas nusišovė 2 adyno po pietų. Vakaru ponas vel išėjo ir atejo vidunakti. Pasakė kad tai vyresnysis šinickas nusišovė. Dienu rašiau pervedimus ant balto ir gromatą Janušiui. Skaičiau grometas Puškino. — J. Gr-kas

22 Karvelio. ritos.

Ponas liepė pabudint ji 7 adynoj. Mes atsikelem pusei 6 adyno. Skaičiau gromatas Puškino. Gerasimovas nušvietijo čebatus, nelnes iš pastote samovaru. Ponas atsikelė 8. Aš atidariau lungenyčias. Dabar geria arbatą. Kada aš nunešiu gromatą ant paišto? — J. Gr-kas.

Buvau pėtu. Ašimti nuvėjau tai buvau nuvėjis pirkti popierio ~~konverte~~ ant Feinbergo. Paskum po piet rašiau ... gromatom. Buvau pas Ptašėnu atsi-

mainiau knygą. Dabar skaitau cos. Lorauš. Imeciau gromatą dėl Jomėsio.

~~22 Karvelio.~~ vakar

Šindei vakaru buvo svečiu pas Poną Dobraiulio jo ir musu su Gerasimovu didelis buvo zovaru ko: begiojom pirkom visoko. Buvo zavediojusios jo žmona ir dvi dukterio. Vel da ~~trio~~ keturi ofi- cierei, vynos, valnos ir vel dvi nasirones – gal oficierių žmonos. Ant galo labai sporijo ape nusidėvimo žinienio. Gerasimovas buvo apsivilkęs su raudonais marškiniais ir su žaliu ponoj ... Juokiamės iš jo tokio apsirėdimo. Persisnygre jau 1 adynoje. Gulam 2 adynoj privargi. Buvo vakaru pavadinis man Generolas. Dave 8r. ant marku nupirkimo ir liepe parašyti raportą nuo jo. Atpuskan vasuogą ant dviejų nedelių. —

J. G.

23 karvelio

Atsikelem 6 adyno. Oi sninga. Ponas ledva prabudinom eit unt Generolą. Ir aš buvau pas Gen. ali man nereikė but. Atėjom ponas nam er aš atejau. Surašiau poperius ir atprovijau pas Var divizijos. Gerasimovas nepalinko nei duonos nei mėsos. Pentas aš unt jo nad jis ... su volge. – Ritu annsti išėjau pirkti marku. Visi kromai ir kasnaičius buvo uždaryti. Parikma... skaičiau baxda ali ipjove s'elmošanos.

Ponas atejo ir atsigule. Liepe 7 adynoi pa-
budinti. Nelaukent 7 atejo Generolo denščí-
kas ir vestavacai vadintų pono. Išėjo.
Atejo su popereis ir vel išėjo. Atejo prisi-
pirkęs viso ko. Mat po rito bus sviečiu. Gera-
simovas atejis pasakojo kad oficierius – mum
batalionnos adjutantas nusišove 2 adyno po
pietų. Vakaru ponas vel išėjo ir atejo vidu-
nakti. Pasakė kad tei singai tiniekas nusi-
šove. Dienu rašiau pervedimus ant balto.
ir gromatą Janušiu. Skaičiau gromatas
Puškino. — J. Gr – kas

22 Karvelio. ritas.

Ponas liepe pabudint ji 7 adynoj. Mes atsi-
kelem pusei 6 adynos. Skaičiau gromatas Puš-
kino. Gerasimovas nušiatijo čebatus, kelnes
ir pastate samovaru. Ponas atsikele 8. Aš atė-
jau iš ungenyčias. Dabar geria arbatu.
Kadu aš nunešiu gromatu ant pačto? —
J. Gr – kas.

Buvau pietu. Anksti nuvejau tai buvau nuvejis pirk-
ti popierio ~~konverta~~ unt Feinbergu. Paskum po piet važinė-
ciojau su gromatom. Buvau pas Stašeku atsi-
mainiau knygą. Dabar skaitau cos. Vorauf. Ime-
ciau gromatu del Janušio.

~~22 Karvelio.~~ vak.

Šindei vakaru buvo svečiu pas Poną Dobraiulio-
jo ir mum su Gerasimovu didelis buvo zavoru
ko: begiuejom pirkom viso ko. Buvo zavedivojusio
jo žmona ir dvi dukteris. Vel da ~~tris ofic~~ keturi ofi-
cierei, vienos valnos ir vel dvi nosinonas – go (ofi-
cierių žmonos. Ant galo labai sporijo apie mundo-
vimo linienio. Gerasimovas buvo apsivilkęs su
raudonais marškineis ir su zaliu pono y birku.
Juokiames iš jo torcio apsirėdimo. Persirnyre
jau 1 adynoje. Gulam 2 adynoi privargi. Buvo
vakaru pavadinis man Generolas. Dave Gr. ant mar
ku nupirkimo iš liepe parašyti raportu kad jis
otpusko vasnoga unt dvejų nedelių. —

J. G.

23 karvelio

Atsikelem 6 adyno. Ori sninga. Ponas ledva
prabudintas nom eit unt Generolą. Ir aš buvom
pas Gen. ali man nereike but. Atejom ponas nam
ir aš atejau. Surašiau popierius ir atprovijau pas
Var divizijos. Gerasimovas nepalikonei duonos
nei mesos. Pirktas aš unt jo kad jis ... su
valge. – Ritu anksti išėjau pirkti marku. Visi
kromai ir kasnaičius buvo uždaryti. Parikmak-
...i skutau barzdu ali ipjove s'elmožanos.

Kol miesti vaikščiojau vis krauyas tekėjo. Apsimoniau apliurki ranku. Mislijau pirkti valgyt ali pieni, jau pagailėjau. Betreikia pirkt bo norėjosi valgiti. Nuimešiu ma-čalniką di divizijos atėjau namo. Ponas išėjo šancos. Gerasimovas taip-gi. Aš suvedžiau rokundą pieniją, surašiau nekurias knygas. Paprašiau savo čemodani suporet kavojau ir dabar rašau prenakai. Ponas dar neatėjo o Gerasimovas atėjo. Anaiciau žanskau prnazi kad no 23 Апр. Gera-simovas zpelnon atkomandiruotas. Jis girdės kad da dvi nedeli stovės tuo. [illegible]. Šindei nasojo [illegible]. Zinu pirkti [illegible] bulvių. — Buvau pulki ir negavau duonos. Kapitonas sa savo rito atein tai nors 3 bulvių jiems. Atėidamas nusipirkau kromeli du runkt duo-nos po 2,5 k. ir [illegible] už 2 kap. Oras šindei bjau-ras: šalta ir šlapi kaip rudeni.. Atėjo pavad-giau ir dabar sotesnis. Ant dvasios šindei nedoru. Gal valig oro negražumo.

J. Gr-kas

30 Karvelio 1893 m.

Šindiena paskutinė diena Karvelio mėnesio, kurį b[illegible] rašiau dienniką. Nežinaudiau kur tos dienos išėjo. Šervedinėjau Jonui meilės gromatėlės. Šindei no jo ga-vau atvira gromatą. Dzenkis bijo kad aš iš to darb-štumo neapsirikčiau. Mat skaitau Raškino grome-tas ir kur koki žodi smagu nurtais ir išpi dabar gromatoje, o gal nemė mislija kad aš vel iš gal-vos einu. Dievu denu esu da kol sveikas, nežinau kaip toliaus bus. — Šindei buvau pirti. Usivilkau nudris kuselis marškinėlis. Šindei mes su Gerasimovu ~~apę~~ darbasomes dorzeli: Nešėm ir dėjom velenas apė loveles. Aš prisivariau ir privargau. Porti ilgai gulėjau kol atsilsėjau. Vakaru rašiau šį dienniką. — Oras šindei gražus šiltas, paukšteli gieda. Ulicioje trin-kia. — Ponas išėjo po pietų ir neatėjo. Man dabar gera gyventi. Sveikas kaip ridikas ir raudonas kaip burokas. Gana. J. Gr-kas

Cellojaus.

Šindei Ponas apgovijo kad manę greitai atprovis į rotą. Gerasimovas šindei persi-krauste raton. Ant jo vietos atėjo Usma-novas. Šindei ir aš susidėjau savo knygas čemodanan. Nežinau kada

eisiu raton. Šindei Generolas atvažiavęs iš Peterburgo pareikalavo wadynoje Pom pas savę. Atėjęs davė man raportu nunešti štaban divizijos. Aš užsivilkau bereikalo šinelį eidamas mestan, bo jau saldotai be šinėlių ir oli šilta diena. Išėjęs pamačiau žmones einant bažnyčion. Šindei švintė ižengimo dangun. Ponas popiet išėjo. Gerasimovas buvo vel atėjęs iš ratos su saldočiuku ir išsinešė visus savo viešėčius. Kartu ir Osmanovas išėjo. Aš likau vienas. Šo Diena šindei šilta, saulėta. Kas lauke manę ratoje ir kadu eisiu. Rito sako busią šaudimai. Gal dar aš neišeisiu ritoi į ratą. Širdis ne ant vietos. Taip mano visa služba nespakini. Kelstausi visur kaip čigonas. Dabar kai pareisiu į ratą gal jau išbusiu iki galo ratoje.

Gana. J. Grubinskas.

45

7 Mojaus.

Vakar vakaru ponas atėjo ir atsivedė su sau dvi svečici. Gėrė arbatą iki vidunaktes. Atsigilemvelai. Šindei aš ameski Usmanova pabudinau kad eitų į ratą ir nuneštu šu raportus apie jį. Aš da tebegulėjau kaip jis atėjo. Atsikeliau nučistijau mundierių, kelnias, čebatus, kamzelkią ir pagaliaus autus. Aš jau ir vakar gerai savo drapanus išlupiau ir iščistijau. Del to geriaus kai čistus vaikščioji, reiks ant tolesnio laiko mažiaus besraityti knygų bet daugiaus žiurėti ant savo gaspadoriškų reikalų. Gana jau man busi apsiretusiam. Usmanovas sake buk feldfebelis man liepęs eiti ant šaudimų bet ir jis gerai nesuprato. Negalia but kad aš eičia šauditi kol esu kitam pulni prikomandiravotas. Vakar ponas užmiršo idėti konvertą pas načalnika divizijos betto Generolo tai graitai atėjis iš miesto liepe man nunešti. Aš nešiau išitiesis.

ba visi sako kad aś nuprotas o gaspadinė
sako kad ir man nei viena panele neišent
ir tokio nuprotėio. Grašus buvo vakaras.
Ant Nikolajevsko prospekto daugybe
žmonių švęntadieniškai apsiredusių
vaikščiojo. Grašių panyčių ir Ponaičių.
Kaip jiem linksmu gal – pamislijau,
bet vel susigribau: ne, kosnas turia
savo vargus ir kartybes ir gal kad
paklaustum nei vienas nepripažintu
savę laimingu. O ant pažiuros tartum
labai jie laimingi kaip grašei pasirė-
dę. Oras Mojaus vėsus, permatomas,
medžei prospekto jau apsilapoję žaliu-
mais; tai labai butu gerai pasivaikščioti
kad bučiau valnas, bet dabar tai nėr
darykis kam čestis reiki atiduoti.
Kadu aś gausiu laisvę! kadu taip-
sis kareivystę? Nusibodo jau buti ne
laisvėje. — Ponas dar miega. ~~pro~~
Numušė Edyną. Gana. J. Gr–kof

7 Mojaus. Pavakaris.

Šiandei atsitiko musu gyvenime nepaprastas
nusidavimas. Dar ponas tebegulėjo kaip atėjo
pas mums pats Generolas. Mes ir nematėm
kaip jis ėjo per uliczią ir kaip užėjo ant
gonkų. Aś tik pamačiau kaip jau jis du-
ris kuknes peravėrė. Paklausė: Poručikas ar
name? Usmanovas sako: name bet dar
tebemiega. – Nu ka darit prisieis budinti –
sako Generolas. Aś sakau kad jau ponas
nebemiega šit ir ponas iš gilumos savo
tamsios stancijos prakalba „Здравие
Ваше Превосходительство" ~~ku~~ – nu tai aś
truputi palauksiu – ir atsisėdo ant gonkų.
Ponas graitai patamsi apsitaisė, tui liepē
atidaryti langus ir aś grait jam pada-
viau nusiprausti. Usimetis kitelius Ponas
išėjo pas Generolą ant gonkų ir įsivedē
stancijon. Generolas sako: ali jusu gera
kvartirka – toki linksmi šviesi. Pa-
davem samovaru. Generolas su ponu
kalbejosi tai apē izvosčiką, kuris reika–

launas del vežiojimo Generolo į Iegerius.
Tarp ko kito Ponas paklausė: o ka mes
su Grubinsku darysem? jis reikia į ka-
tą siunsti? — Generolas: Nu kam jis
jau besiuntineti į katą, tegul ir čia yra
buva, juk jis jau šimet 8-baigia sluzhą.
Ponas: „kad mat šaudimai gal jam reikia
praeiti." Generolas: nu ant šaudimų jis
galia vaikščioti, kas tų šaudimų šimet
ir tera - tik 12 kartu suvaikščios ir gana.
Paskum pašauni buvo gaspadinę dereti-
si izvoščiko. Gaspadinė ke 2 rublių ne
noria laisti padvados ant kožno pareika
lavimo. Generolas davinejo jau 1r. 50 k. bet
gaspadinė nesutiko. Ponas sako kad jis
jau gaves izvoščiką kur už 1r. vežio-
sią. Man buvo nusiunti ant ji tik
jo neradau namė. Atejus ligi grometas
ant pačto nunešti. Buvau užejis ant kvar
tiros Generolą. Jis pat adrisą parašė ant
vieno konverto ir man pašaukes savo
stancijon padave nunešti ant pačto.

Nuo pačto eidamas buvau užejis pas
Stašęką pažureti ar nera žadino. Nera.
Atejus namo Poną radau gulenti ir pečius
atanėštus. Pavalgem. Po pid truputi
rašiau bet kaip šviesi saule kaitina tai
pasinorejau miego. Pasimečiau po galvom
šineli ir užsiliesiau ant skrynės pa-
lungei. Usmanovas premines skladeli
buvo užmigis ir aš labai saldžei
numiegojau. Nubudis jemiau vel rašyti.
Ponas taip gi nubudo ir paklausė ar
aš atidaviau ant pačto grometas.
sakau nunešiau. Usmanovu liepe pa-
statyti samovarą o man padave
dvejus kitelius nunešti prosčkai. Aš
nežinojau kur ji gyvena ir ilgai
bludinejau. Bučiau ir neradęs tik
pamačiau Poną einant ant kelio tai
jis man parodė. Sugrižes namo radau
Usmanovą baigint padlagą mazgoti.
Išgerem arbatos ir Usmanovas išėjo

šanėos unglių pirkti o aš palikęs name išmazgojau ir išluošciau aslenyčias, kvietkus palaišciau ir atsisedęs parašiau šię dienniną.

Gana. J. Grubinska.—

8 Majaus (vakaras-naktis).

Nu, tai šindei aš čielą dieną ant kojų. Tuoi nuo ryto buvau izvošcikо vadintu, paskum grait ėjau petu, vel ėjau prikazo į šaneus. Iš ratos ant pečių atsinešiau medinį čemodanu ir visas knįgas su nekureis maršкineis. Ėjau pas Generolą nunešiau prikasą. Nunešiau pas prvčką savo kitelius. Vel grait ėjau pašauktas pas Generolą. Prisakė tris popierus parašyti. Paskum vel ėjau ant Generolą blankų. Neradau name. Vel vakaru nuėjau — liepe parašyti popierus ir nunešti. Parašiau ir nunešiau. Pasirašė. Liepe

užpečėtiti ir ryto anksti nešti pulkuos. Atejau užpečėtijau įrašiau knygos ir dabar jau prasideda 12adyna bet nors trumpai diennika parašiau. Praudu čia buvau vecerыjos nuvejis ir ilgai laukciau Duonos pajemiau. Bet reiki eiti gulti.

J. Gr-ka.—

16 Geguzes 1893m.

Šindei sekmynių Diena. Buvau katedros bažnyčioje, potam buvau ant rinkos ir sugrižęs namo parašiau šię dienniną. Rytu atsikeliau 8adynoje. Nusišvarinau čebatus ir drapanas, nusiprausiau burną ir išėjęs ant gonkų jėmiau skaityti knįgelį „Vadovas arba dangiškos gyduolos". Oras grašus, tyкus, du beržеlei ant gonku pririšti, žedai medeliu balti ir giedojimas paukščių ryto pripildė ramumu mano širdę. Ponas dar tebegulejo o Usmanovas ruošesi apei padlagas bemazgodamas ir betrindamas jas. Jau samavoras senei paspėjo o ponas dar vis nesikele

nežiurent ant to kad ji užmanovas jau
du syкiu kele. Mat vakar jis prisakė
kad pabudinti jį pusei 9 adynoso da-
bar jau ir 10 adyna o jis vis nesikelia.
Kadu čia aš jo prašyčiau į bažnyčę kad
jis do tebegulia, ~~reiškia~~ bežiurint miegi-
velišiu. Todel aš perstojęs žiurėti įėji-
jau į tamsią jo stancijią (nes dar lange
nyčios nebuvo atidarytos) ~~pro~~ ir nežiureda
mas kad ponas ir galvą buvo užsiklojęs o
~~pradejau~~ iškalbejau balsei „Vaše blagorodie
pozvolte mne idti ~~u~~ v kostel“ Ponas lovoje
sukrutėjė ir megiustas ištarė „možeš idti,
ir mislidamas gal kad aš gerai neišgirdau
balsiau pridurė „idi w kostel“. Aš toi
pasijėmes knyga kišenen ir baltą šnipšlu
keli išėjau. Nuo musų gaspados iki kolach-
kos bažnyčios ne arti, bus gal kone du viorstai.
Bet aš nei nemačiau kaip atsidūriau bažnyčioje.
Čia dar žmonių nedaug buvo, o jau du kunigai
laike mišias, ~~bet~~ Kaip įėjau vargonai ne grojo,
bažnyčioje tylu nei giedojimo nesigirdeti buvo
kas čia, mislijiu, ar gal jau aš susivėlinau ar
gal sitoji bažnyčioje šindiena neatsilaiko di-

džiosios ceremonijos bet kokio kitoje bažnyčioje. Bet
grait užgirdau vargonus ir kunigo balsą. Atsi-
klaupiau ir sukalbejęs poterius jėmiau skaityti.
Baiges votyva. ~~Užgiedoje~~ Užgrojė ant vargonu
ir senelis viskupas (ne Paliulionis) ėjo krapite.
Švaicorius praskine tarą ir pamačiau Petruli
Afonsą kliciriną einant pirm kunigo su
vandeniu. Grasus man pasirodė Petrulis, kaip
aniolelis su balta jupele. Grait išėjo iš zakris-
tijos klerikai ir jėme gedoti. Grasei gedojo.
~~Aš ant Petru~~ Aš užsiklausiau o tuo tarpu
ant mislės užėjo, pamačius Petruli, praeitas lai-
kas, seni troškimai, Petrulis priminė mano
dar neužgijusią visiškai širdies roną. Laimin-
gas Petrulis jis bus kunigėlis o aš, aš kas
busiu? Klerikai gedodami pradėjo eiti su
procesija per apei bažnyčią, užgedojo prova
dorius labai aukšta nata kad neišturėjo, užprin
go ir garmonija giedojimo pasigadino. Kleri-
~~kai karts negedojė~~. Ant veidų klerikų kurie
negedojo matyti buvo kad jie turėjosi labai kad
neperasijuonti. Visados kaip išeina klerikai
man labai padaro didelį įspūdą o šiandei dar
didesnį padarė į tenme mano širdes. Imagu
ištikro darosi kai išeina ciela armija kleri-
ku juodai apsivilkusių su baltomis jupomis, vi-

isiprausę, susišukavę, susiglostę, kaunerėlei bal-
tai žiūrovoli ir kaip dar užsiaudrina jie gies-
mei tai širdi perjema nesiduodantis ant-
aprašimo pasigerėjimas. Eina ir gieda ši-
tos klerikų, vieni su žvakėmis kiti be žvakių
bet visi turia rankose knygas dideles ar ma-
žesnes, kitos knygos su natomis. Pažiūrė-
riu į veidus klerikų ir čia randu visokių
budų: vieni riestanoselei, kiti buka noselei,
velei tiesia noselei ir ilga nosei. Va eina
ir mano pažįstami: Zinoris Suitadvaris, Petro-
nis Bozis ir minėtas jau Petrulis bet dabar
jis man pasirodė kasinis susiraukęs. Vieni tie
veidelei balti kiti raudoni kaip obuolelei,
vel kiti liesus ir įdubi veidai o kitu pilnus
kaip agurkai. Tai čia vis mislijo sau, bu-
senti kunigelei, išganimo musu armija ir mu-
viltis ateinančio laiko. Kiekvienas iš jų gaus
atskiras bažnyčias ir parapijas, kiekvienas
susitiks su žmonėmis mano mylimais brolais lietu-
viais, į kiekvieną stebėsis musų merginos,
mergaites ir gaspadinės, dar labjaus ~~[illegible]~~
išronuos ne kad aš aurščiau kokios jų noselės
kokios čiprinėlis, kone veidelei akelės. [illegible]

kt kiekvienas iš jų išpildis savo pašau-
kimo. ~~ar a~~ O gi tau mano mieloja tėvynė
Lietuva ar atmins nors vienas iš tų
busenčių kunigelių, ir pažins tau savo
darbus ir gerybes, ar nesuvilios jų žemiš-
kas turtų rinkimas?— Kaip atminiau apie
savo mielają lietuvelę širdis man suskaudo
atsiminiau sau kad dar neseniai per veli-
kas aš taip pat dusavau kaip dabar tet
tada aš turėjau savo širdije misliją tapti
kunigu ir paaukauti savo spėką ir gyvastį
ant laimės savo tėvynės o dabar, dabar
išnyko tas užmanimas, susinėle [illegible] atsi-
los, turėjau persiskirti su to troškimu nes
stojosi pris manę mano [illegible] ir atima
kasto del stastojimo kunigu. Dieve, sakau,
tu matai kad aš norėjau padaryti gera del
tavo garbes bet negaliu, tegul bus tavo
valė šventa. Kaip daug, mislijo sau, yra
bagočių kurie pinigus aikvoja ant niek-
niekių, kiti krauja turtus nežino del ko,
kam teip suredintas svietas kad ti kur
nereikia yra pinigai o kur reikia nera.
Gal kad kas žinotu mano troškimus, kad
kas žinotu ko aš geidžiu ir kaip noriu

mokslo ir tuti kunigu ne žodžiu
alk darbu, gal iš atsirastu tokio globejo
kurs duotu man mokslo įeiti kunigus,
bet dabar kas manę žino, aš biednas prasč-
čiokelis, paniekintos Lietuvio, niekas
man nežino ir nepasiysta mano gerų
norų. Aš vienas tiktai su savo širdžia
pasidejuoju, pasikelio ir sparnais
savo dvasės augštai aigštai bet
vel turiu žemyn nusileisti nes nera
~~tor~~ kunigiškos spiekos del užganeji mo
dvasiškimo geidimamd. Procesija
nuvejo, tarnas prasiskyre, pamačiau
kad bemąstant man ašaros akis aptrau-
ke grait išsijemiau iš kešenes šnipotu-
ką ir apsišluostis ašaras apsidairiau
apei savę. Kaip tarnas prasiskyre tai
pamačiau daug prastų lietuviškai apsi-
redžiusių mergaičių, tai tenais pat mus
Onos, Anutes, Mortutes, Teklios, Magdutes,
Varaniutes ir kitos. Dauguma buzia
lietuviškuo šaltiniuo ir taip gi pat
kaip pas mūsų skarelemis vyniojo ir
po pasaščia nešiojo. O tu mielas pri-

gimtas kraštelis, kadu aš tav vel pamatysiu?
Kas dabar ~~mano~~ yra prigimtuos Valalny-
kas, kas daunoves? Ti man ramiau ir na-
me ir bažnyčioje, o čia nors ir kunigai ir
klierikų daugiau širdžei nemiela nes
neskamba ce mano mylema kalbelė.
Kaip tyčia man taip bemislijant vel
visa eilia klierikų apeijus apei bažnyčią
gio pas altorių ir užgiedojo lenkiškai, per
tavo šventa prisikelimo" O kadu gi mes
biedni lietuvei užgirsimo savo kunigus
mominančius prigimtoji kalbofl? Su-
grižo klierikai pas altorių ir prasidejo suma.
viduriji tłumos, kaip čia paprasta, ilipe
pamokslo sakyti jau žinomas kunigelis kapło-
tas su lenkta ilga nosele, aną sis savo pa-
mokslą lenkiškai. Aš jau noro geriau su-
prantu lenkiškai bet pamokslas nelipo prie
širdies, ~~nes~~ aš atmenau savo kunigeli, kieta
noseli, kurio pamokslo užsiklausydavau
name, kad kožnas žodis jo lipdavo prie šir-
dies. Kur jis dabar? pamislijau sau, kožname
kraste musu mielos lietuveles jis dabar
sako ?? lenkiškai, kaip čia, bet Lietu

visą pamokslą. Lenkiškas pamokslas
buvo ilgas, aš nieko dabar iš jo nebut
neminu, nors bažnyčioje mislijau neki-
keno žodžius užrašyti. Pasibaigę
pamokslas, pasibaigę suma, lenkai iš
ponai pradėjo grūstesi iš bažnyčios iš
kaip visados tarp to cimyderio ilipe
iš baltasai plinelio žiestanoselio pa-
mokslo Lietuviško sakyti. Evangelijo
visiškai palengvo sake, ledva tik buvo
girdėti, bet aš aiškiai atmenu das buvo
žodžius „Palinmamintoja duodu jums, ne
kaipo svietas duoda aš jums duodu."
Lietuviškas pamokslas man labai patiko,
kalbėjo apie dovaną Dvasios šv. Stipriai
ir gerai kalbėjo. Tik nėra kada tu jausmų
dabar užrašyti kurios aš girdėjau turėjau
per pamokslą. Kunigėlis užgedo Aniolas die-
vo ir kaip visados čia darosi kasi katra
ne kraštė. bažnyčios lai butis moteriškas
balsas atsiliepe ir prasidėjo iš dvasės
šventos". Giedorišna Lietuviška ipuse

čia Kauni nežinau kodėl taip aplaista, žmo-
nių daug. giedorių tam tyčia nėra išrink-
tu. Kas drąsesnis tai tas dar užtraukia
tu. Kas drąsesnis tai tas dar užtraukia
savu balsu, ~~bet kartais~~ kitas vėl savu
taip kad kol pagieda aniolas Dieva
tai jie visas natas išlaužinu mo do re
mi fa so! la ini si" Taip ir šiandien buvo.
Priziartinau šiandien prie tu gedorių, pažiūrė-
siu sakau kas čė da kantorei, ugi kaši-
konė vyrai matyti kad arielkelę lubija
nes ~~veid~~ karklai raudoni, plaukai pūkuoti
ot nesanykium kad ne pijanicos. Kunia
tau kaip jiem linkia ir gan, bet dar
Dieva jiem kad žercia, o kartais čia
nei tonu neatsiranda. Šiandien matyt tonių
gedorių buvo ~~daugiau~~ p didesnis užo-
zojus, Ka tik nustojo gedoti Aniolas
dievo ~~ka~~ ir jau prutilo, žmonės kiti pra-
dėjo poperius kalbėti sit už mano nu-
gatos kad surėko surėko kad užtraukęs
vėl kasinkas „Amžina Atilsi duok jiems
Pone Dieve ~~t~~aip smarkiai užtraukė

kad net nusigandom visi. Net
permieje gedorei atsigeriaç pasižiurejo
kas čia jų profesija paglemse. Bet
siam gedorių blogai nuvejo, jam jau
laibi moteriški balsai nelsilepe
ių nabagas vienas turejo sau atitar-
ti iš ledo ne ledo paabaigę savo
amžina atilsi. Man labai nesma-
gu paliko, kaip nerugoti ant mau-
renmigijos kuri taip neisžupina
apei Lietuvius. Bet čia nalettros
basnyčioje iš visur neparetkas. Ant
Pamarsliniėlo jau net storai-puodai
apsedi dulkeo, net sarmata iš
šalto žmogum žiureti. Ne jaugi
nere kas noro su sluota noro di-
glumą dulkių nubraukti. Susirru
to širdis ir išlekdu iš basny-
čios parelis galog. mislijau gerai ap-
tasysi bet dabar matau kad visiš
kai šlaktai išprasčiau sivo dienos

jausmus. Išėjis iš basnyčios gjau tarp
pulko musų moterelių. Jos matyki į
Kauno iš kitur atejo, o iš mergaičių
daug mačiau visos linksmios, grasei
apsirede, su kaptoneles kitom bi su
(čiprinoi susunavimas) Pla-
ragais
gu pamislijau, kad jos apei visidurį-
ni savo į turi taip rupintusi kaip
tupinosi grasei apsirediti. Visos links-
mios, niekas jom nerupi, laimingos
kai nemato ant kiek jos zemai stovie
iš kaip čų visi Lietuviai neskriaudotos.
Prisiklausiau ką kalba: vienos ape daržus,
ape „rasoda", kitos apei liekarstas, kaip
su „kiaušinio baltimu gydiki 'ronos', mat
ir daktarkos jos, pamislijau sau. Tau
baigiau eiti prie ulyčei kuri ant rin-
kos veda katip vel išureko sureko
„Морозиенное" eo Sudiev Lietuves,
pamislijau sau, čia jau „Čiurlionas"
rekavijau su raudonais marškiniais.

Nuėjau ant rinkos, žmonių mažai
nebuvo, tik žinai ūžė „rubli"
rubli" Viduri ~~Ant~~ kur jau prisi-
liesti prie krautuvėlės ir visur žy-
dų rasi taip ir čia ant rinkos visur
jų pilna. Paskiaus toliau pamačiau mas-
kolių parduodant savo „kartinas"
Iškėlė jis savo skarbą ant staliuko,
o kitas sukabino ant sienos mūrini-
ko kur stovėjo viduri rinkos. Kokis
aiškumas jo rusų raudonų „kartinų"
visi siužetai paimti vis iš rusų gai-
vių. Čia ir paveikslas su kupcum ancio-
jasi ~~tik~~ „Ja pomnoj na rogi unel
zelenoj ugolom, ir kaip maskolis
dumoja", eddy i ga auui ga rody-
vaiv" Vis tai mislijo sau, čia
nešėjai tos garbavotos obrusenijos ir
reikia jiem atiduoti teisybę, jie labai
dirba gudrei tą darbą. Labai nusi-
dživijau pamatęs tarp rusų kartinų
ir abrozų abrozus su lenkiškais

parašais. Kas čia per daiktas, ne jaugi
maskolis per taip geras kad ir apie
katalikus pasirūpina, ar nėra čia kokio
apgavimo. Nes tą pardavėjo aš paryščiau,
jis matyt taip skaito katalikus ži-
mai kad kaip aš nors ką pasisamdau, pirk-
damas vieną knygelę, kad aš esu kata-
likas ir negaliu pirkti jo pravoslavniš-
kų abrozų jis taip atsidusęs tar sa-
kydamas „nu ką daryti, bet gaila kad
tu nepravoslaunas. O dabar įmokykit
jis parduoda katalikiškus abrozus,
bet bado kad tie ikonos su lenkiškais
parašais bet skabos labai padabnios
į rusų tipus, gal iš tikrųjų jie nori
čia suguldravoti, priprakinti katalikus
prie rusiškų paveikslų. Jau aš girdė-
jau kad čia tame ~~dalyke~~ esąs koks nors
daiktas dalykose obrusenijos. —
Ėjau toliau. Pamačiau žalią skrynelę
ir žydą stovint. Kas čia paklausiau

rajeu pasarce. Aś toi daviau Grap-
ir sedau ziureti. Abrosai rojeni visiskai
prastus tik stiklai tajone geri padi
dina gerai. Graik as potaigiau ziureti.
Ukrvejau nuo rajeno bet potam pasiklau
siau kiek ties stiklai kastuoja. Tis pa-
sake kad vidurinis nastuojąs 2rublei,
o kiti pigesni. Aś net nusistebejau
urgerdes taip pigią ćiènią, kur aś is savo
visai fotografiją geresnį rojoną galiu
padirbti. Istikro man reiks usiji mdi
tuomi. O nauda man cia didele
Auomi. O kravata man cia didele
ir nauda didele. Kaip zaibas man
perejo per galvą ar neskirti sav is rió-
pas lo usijemimo. Aś lietuviams la
kai daug padaryćio del musi maldimo
ir nekalto pasilaviji mo, ir del pasi-
mokimo. Aś žinoma geresni rajierą
pasidirbéia. Kol perejau namo vis
apei tą mislijau ir dabar aś dar
nepersiskiriu su ta mislie: buti paćlé-
nimu. Turecziau ir lengvei ir lenkmei
pragiventi. Paskum nuejau musi skru

ciau parikmakerskoi korsdy, nuvejau
kel ant rinkos, įejau kroman pavalgiau,
kvatos atsigeriau ir parejau namo.
Baigus savo dienniką aś ausentis
rasiónikas. Ketinau pirmei šios
dienos aprašyti ir siusti į laikrasti
9 dalas ~~apr~~. nei pusei naprosiau
taip kaip norejau. Bet gana

J. Gr-kos.

23 Geguzes 1893m.

Vo Sendiena Kauni svente szv. Traices. Basnycsioje
~~szv. traices~~ buvo tirsztai stovai żmonelis ~~waa~~ taip kad
net P. szvaicorei nesumane kaip ir keliaso skirti. Labai
buvo daug zmoniu isz uz Nemuno, musu garbavotu suval-
kiecziu, bet ir mieszczioniu Kauniszkiu ~~szo~~ nemazai szian
diena basnycziu aplanke, jau gan Kauniszkei ne labai
akvatus ~~baznyczioje~~ melstisi o szindei ir jie griebesi uz
maldingumo. Daugiausei buvo „panyczin" grasei apsi
redziusiu ~~taip~~ aleziuniu sakant kitu pasizureti ir savę paroditi:
Koks skirtumas tarp tetuvaicziu ir mieszczionku: panaszios
iszrodi pilname zodyje „panytemis": su kepaluszeleis, per-
šmaroglos, suknes isz plonu kroniniu materijų, veidelei
balti, rankeles taip-gi baltos su ziedunais ir prie vyso
to dar lenniszkai kalba kaip gi czia musu seniem

Lietuvaitem nesigrožuoti į tonias pamylias, kaip-gi
nenoreti o kad ir, asz buesiau tonia". ~~Sesutes mielos~~
Žinoma kad lietuvaitės ir noria ir stengios pavyti
tas pliukszias lenkpalainias visame tame kas liecžia-
si apdaro ir, abelnai, pavirszutinio paveizdo apei vidu-
rinę gi į turį, apei darybę ir iszauklejimo dvasiszkų epie-
kų lietuvaitems nėra ko sekti. viena jos to vidurinio
į turio nemato o antra gal jo ir visiszkai nėra pas
tas papuosztas lėlytes, ir doriszkume ~~klausime jos~~
paskutinės gal toli nenzkesnes ne kad musu
sesutės. Tau asz turėjau laimę praneszti ~~laimę kaip~~
sesutės. Jau asz turejau laimę praneszti kad tas
gudotinam lainraszeziui kaip Lietuvaitės guodoja
moldines knįgeles. Szindei gi pamaeziau kad tas
knįgeles ne vienat tiк lietuvaites bet guodoja ~~ir~~ jas
ir... kas gi mietitumet? - rigi policmonas. Nevie-
riset Gal? isztikruju polimonas ~~so~~ ~~su~~ su szoble
su ozniornom.. ne na taug kalbeti, juk žinote koně musų
policmonai. Žurėket kaip buvo. Basnycziose kaip
susirinkęjo daugel žmonelių taibai suspaude ponus len-
kus jie pradejo murmeti ir ~~no~~ paprastai vadinti lo-
tuvius bydlomis" — „Ach Boże moi co to z za Niemna
ludzie - jak bydło"! ~~bet~~ kitos panytes kaip jomsjau
kalbelei sutresnejo! ~~pradejo~~ pasirode kad ~~jos~~ mūną
lietuviszkai ir pradejo geruoju praszyti kad iszeitu deutu-
mas isz basnyczios ir tat gi ~~danguonas~~, pagailejo
lenkuczių kaulelių, ~~iszejom~~ danguomas ir apsiautem kaip bites
~~apei~~ basnyczią; czia tai asz ir pamaeziau kad polic-

monai taip gi myli lietuviszkos knįgeles. — Einu
viena „marti" raudonai apsidarius ir veda už rankos
les mažytę mergytę ir gi kaip katinas savo ran-
koje nesza knįgelę su geležinėis kryžiukais (jau asz
isz viszų gerai pažystu kur lietuviszkos o kur lenkisz-
kos knįgeles.) tai gi sakau mažukė neszasi szaltį-
neli o paskui jos urpanalijų ėjo policmonas. Nu,
sakau, dabar bus gvalt, gal atims policmonas,
kaip vanagas, isz vaikuczio knįgelę bet koks gi
mano buvo nusistebėjimas, kad „marti" mažuke
ir policmonas pačią truputi toliaus at visi trįs
atsiklaupė ir policmonas paėmęs isz mažukes
szaltineli pradejo melstisi. Ta tai tau ir
policmonas, ir vanagas, misliįau sau. Tikrai
ir pavirszutinio ~~nekad~~ negalima apreneti. Taip
ir dabar isz mano vanago pasirode Lietuvis
taip grožei mokinantis savo jauną dukrelę isz
mažumes priprasti prie knįgeles. —
Po misziomis kaip jau ponai lenkai ~~isz~~ ~~basnyczią~~
apleido įėjom ~~vel~~ vel į basnyczią pamokslo klau-
sytisi. Užlipe Lietuviszkai sakyti knįgelis riebus,
drūtas, kalbele plona ir isz pradžių, kaip ir visados
czia Kauni, evangelijos nesigirdejo, tik krusdejimo
svieto, bet potam, kaip jau lenkai visiszkai iszvaik-
szcziojo, gerai galejom prisiklausyti visomis „ovszem"
„ustaviesnai" „vdzenesni" sodžu sakant visų tęę len-

kisznių barbarizmų kuriais taip ~~darko lietuviszką~~ dagsta szandieną szių dienų musų
kalba. ~~kalbą~~. Tai va isz kur ~~lietuviai~~ mes iszmokom visokių
„storonių”, „usistanavijimų” ir tuomi panaszių
„vdzięcznumų”, tai mat isz kur ~~Atka~~ tas upelis
visų tonių „lenkiszkų grožybių”. Skaudu labai
ant szirdės pasidarė ~~kad~~ matant jog musų kunigėlei isz
naujo jau ir sziame naujame laike, kada jau beveik iszpoliemonus
lietuvystės idėja apėmė ir kunigiją, dar vis
nepamena seno budo ir nenori nei ožiek pasi-
darbuoti dėl iszgrįžimo ~~savo~~ lietuviszkos kalbos. — Linksmu
matyt buvo kunigėlių bilodi lietuviszkai, pamokslas
jo skvarnei balsas tai laibutis tai truputi dru-
tesnis prasimainydamas labai priminė vaikų
nuobodžią pasaką, ir boba paszala neszė visų ne-
bing, ar sakit ar nesakit? — Mislios be jokios perski-
rosto ~~kalbanczia~~ varomos labai sunku buvo suvykti ir
kad gerai rodsius kunigėlio suprasti gerai rei-
kėjo laikyti isztempus protą ir ausis. Baigėsi
pamokslas ir ~~popoterių~~ ir labai mums nuste-
bino umas parejimos mus lietuviszkos į lenkisz-
ką kalbą. Czia užsakus o beveik dar ir Panivežyje
sako lenkiszkai, bet nežinau ar toksai budas atsa-
no reikalui. Taip ir dabar kada basnycioje buvo-
veni tik lietuvei lenkiszki užsakai iszrodo ne
szis ne tas. Labjausei kad jau ir pavardis ne
lenkiszkos daugumo jaunikių baigianczios ant „is” as.

Kunigėlis negalėjo jų sulenkiszkuoti tai nors
užgavimą balso ~~dėjo~~ vartojo pagal lenkiszko dialekto.
Kaip isztikro mums nesuliņkti kad musu gyve-
nimas ~~tai~~ tik viena, užkala kurioje mums moko
vieno: užmirszti savo budo, papraczius ir kal-
bą kitaip sakant iszsižadėti vardo Lietuvio o
tapti lenku? Bet gana man sziam kartu
jau ir taip ~~perdaug~~ prisikalbėjau. — Lietuvis ar-
kotija daug kalbėti kaip kas užnabiną jo myli-
mą gislelę. — J. Žabala.

Ko nesiirent mažiau babutelę labai nuoszirdžei du-
savjant ir loc su skarele szlakstant aszaras, kaip
ji nedusiavobi kad kunigėlio sako pamokslą, bet
ką apie ką sako tai labai abejoju, kad to babute-
lė butu supratusi.

Воспоминаніе
дня 17 Августа 1893 г.

Сегодня уже третій день какъ я выписался изъ лазарета. А жаль что выписался: скука въ лагерѣ страшная, при томъ еще и фельдфебель Иванюкъ слишкомъ строгій. Сегодня хотѣлъ выгнать меня въ караулъ и разорвалъ записку врача объ освобожденіи меня отъ служебныхъ обязанностей и работъ. Кончилъ тѣмъ что вмѣсто меня послалъ портнаго Крылова. Меня очень взволновалъ: я едва успокоилъ свои нервы - валялся на постел

бѣгалъ по палаткѣ и
читалъ „Досугъ и Дѣ-
ло". Наконецъ отъ чте-
нія почувствовалъ ма-
ленькое головокруженіе и
бросилъ книги въ сторону.
Нарисовалъ цвѣточекъ
въ книжкѣ рисунковъ.
Написалъ сіи воспоми-
нанія и пообѣдалъ. Потомъ
написалъ или нарисовалъ
еще одинъ цвѣточекъ
и теперь иду на покой.
Надо освѣжить свои ду-
шевныя силы.

И. Грубинскій.

18 Rugpjutes 1893 m.

Dar eina viena pilka dienele ant legerio, kaip ir prae-
jusios liudna ir ilgiki. Nesinau nei kaip nusira-
minti: szendėna miegojau ilgai, nakti lijo, dėnu vel lijo.
Pemiau raszyti - isvarioti abecely - nusibodo pradejau
risavoti vel kvetkelius. Atejo isz karauto Zaicsikas.
Valgem pietus, po pietų skaicziau - bet greitai nuo
skaitimo pradeda galva drumstis ir akis vavoriuti.
Dedu galvą ant paduszkos - miegas tolin bėga. Vel
keliuos. Zaicsikas pastate samovorą - asz eidamas
saliukan nusimuszau galvą ant cvėkų - Zaicsikas
cvėkus iszėmė bet ant mano galvos vis gi usidejo szasas
ir guzas pasidarė. Biedna mano galva! kiek ji jau
perkentejo ir dar vel nepalikta be ingavymo. Keipi
karszdai meldziaus praszydamas Dievo dovenos
dvasės Szv. Szipsrybės. Dabar pabaigęs risavoti
parasziau dėnniką. Zaicsikas czistija strielbą.
Feldf. Ivaniukas paziurejo palatkon - peszko pastavu
zeldamaszczyną. Kalba kad jis del to labai nusi-
gundis kad asz nesiskunszczau už zakarykszti
sudraskimą mano Zapisko. Bet gana tauziti.

Jo. Grubinskis.

20 Rugpjutis 1893 m.

Vakar 10 d. dyną[?] — vanti atejo pultkas ant legerio
Ermyderis pilnas. Soldotai vol atrado nur ga-
li tai jo alasas 12. feldpbelis, kaip šenaima-
sa ir 12. f.d.f. gere arielkos ir arbatos, ir val-
ge lasziniius. Szindei ni ryto vel buvo ermy-
delis vol ant visotino parodo iszejo. Vieno
neturia dirsuno, vitam szinelius blogos
tam repure, to negule ectacinti o asz su
szineliu apsidendes ziuckis ir maiszaus po
feld. palatnu su vitais. Nusiunti buvo pol-
kanu kanceliarijon — prikasu atnesziau — Pasiunte
vol rotnu pasanyeria nadu iszeiti ant po-
rado. 1/2 dessimtos iszejo visi iszeiunti — in
vieno tir. asz palikau karauliti palatnu,
No ryto buvo pilna dėna ir lijo, asz usuti-
pau pilnu szineli. o dabar dėna prosi-
giedrijo ir grazu. Volgiau sliunos. Pasuro-
jau piniqu — masu — kas bus su piniqais.
Asz asz iszimsiu pliamus ar ne? Vakar
buvau Kauni, buvau lasaretoje, ant senos
kvateros, pas Petruli ir pas Kelezeoskiu. Ni-
gero ne suveikiau tik tromelu dyku gavi-
... Kodei nelaszis yra poveska ant W. ar ...
man bent.? Kodei mano ateityne?
Dieve! kodėl mano szirdis taip nubu-
dus ir neranda pakajaus?

J. Grubinskas

20 Rugpjutis 93 m.

Liudnas gyvenimmas. Diena iszeina dieno rokciju
nadu baicsiu diesbu, o vel ir atbaigis ar gi-
rasiu name laime! Liudnas dvasisznas stovis
ne jaugi yra tai vaisius mano senesnei pralei-
stos ligos? O gal ir teip. Blogai bus gy-
venti man su mano tokiu nuimnesziu
charakteriumu. Bet gal mosnes paai-
taisyti. Dabar asz sovęt labai kol-
tinu: nom asz susirysęs su Litovicskiu
taip daug jam piniqu pavierijai. Ar tai
ostunos sugivenus su zmogumi kuri me-
nesi tūi apė jį taip gerai misliti kad
pasyeroti jam — pavieriti Frubliu. O
jagu jis su lenrugu tik, rosi rode geras
o yra eztilso zmogus girtuklis ir pi-
nigų negrąžins? — blogai tadu bus.
Kaip persasiusu su dirsmis konsomis
pas vyrus tai ka asz jiems tadu
sakysiu? Klaus kur piniqai? —
Nera. Kur planai! — nera. Bėda
ozi sta. —

23 Rugpjutes 1893 m.

Skaicziau knygą „Umeni gus cougami", pasakojimą
„Ubaur Kobacs". Autorius nurodo ant to kad
tik tvirtame pildime saldotiszkų pavynaszcsių
usiveria laime del aoybes soldoto. Du bendru
Prokorius ir Jonas buvo paimti kareivystę. Ir abu
buvo padabni vienas į kytą, abu zukus ir geri.
vaicynai. Sluzboje Prokorius budamas prunk*) isz-
moko raszyti ir skaityti; liko padarytas unter-
oficieriumi ir parejęs namo laimingai gyveno
ir buvo padarytas uz starostą. *) buvo visados lime-
smas, gerai ir sparcsei pilde savo pavynastes,
O Jonas kareivystes papilęs nuliudo, ir noriu
papilo paskum uz denszciką pasrotnąją.
Tum ten pasrode labai geras gyvenimas: rotnas
geras, gera ir jo Żmona o kas dar geriaus - grazi
pokajovna - Mariutė kuri pradejo bicziuliuti su
Jonu. Jonas nors buvo atraszęs isz namų savo zmo-
ną, bet per intrygą Mares turejo sugrązinti namo.
Persiskirent Jonas gailejos zmonos ir isz nusiminimo
nuo pradejo gerti. Marė pradejo bicziuliuti su kitu
denszciku. Jonas grait buvo isvalnytas nū ka-
reivystes bet nenorejo grysti namo. Per protekcyją
rotnojo gavo vieta kasmeciejuje bet kaip girtuok-
lis nustojo vietos grait. Mari radęs su kitu sumusz
ir buvo pasodintas į turmą. Baigiasi pasa-

kojimas tuomi kad po keliu metu sugryżęs
Jonas isz turmos girtos ir prijimtas gra-
żei nū savųjų ir nū starostos Prokoro ku-
rie neminejo jo praeitų kaltybių, pasipro-
vijo ir grazei gyventi su savo żmona sa-
vo ir grazei gyventi su savo broliu: - Parskaitęs kny-
goje vietoje su savo broliu: - Parskaitęs kny-
gą nunesziau esaukauron kaptenarmusu.
Valgem pietus o po pietu valgem grybias.
Ivaniukas buvo atgrūdis mums visus į
viduri pietko: kitus nusnoesijo į karau
lą o an likau nū jo. Nū manevrų
uz vakar iszgelbejo zapiska, felcfebelis
ir rotnosai, kurs pasake kad asz nesenei
pribuvęs isz Nikolaevsko gospitalio ir
turęs volnumą popierį. Man tū kart
nebuvo: raszit spisko pasiunti buvo
o pakol raszau tai dan laras ir
apzurejo mus rotą. Asz nubegau su
spisku - man sugrązyno: nebereiki gitt
spisku. Rotnas man
jau parassem csiā spisku. Kotnas man
pasake kad asz taipgi isvalnytas nū
manevrų, daugiaus, ant klausymo
felcfebelio dr mane reiki varyti ant karau-
= To

– rotnosai nieko neatsake ir uznesse kitą
kalbą. Vakar name sedejau – lijo ko-
ne vysą dieną. Zeleniovas ejo lazareton –
buvau padaves jam raszteli pas seseri
mielaszirdystes, klausdamas paskosios
ar ne man pinigai Wrublis atsiusti
bet nieko neapturejau – bo Zeleniovas su-
gryzes pasake kad seseres neradęs name
o raszteli perdavis vienam ligoniui – kad
ans paduotu seserei. Dienos liudnos. nera
kuomi gerai užsijimti. O czia dar savo
sveikatos noriu pakeravoti ir su skaiti-
mu apsiimu atsargei. Laukiu diena
nu dienos kadu baigsiu kareivystę, kadu
sugryssiu į savo numylėtą krasztelį.
Nu Janiszio nebeapturiu nekokių gro-
matų. Gal ar popyro ans ant man ar-
ko. Liudna ant szyrdes – Kai dar bu-
vo salolotai, kol feldfebelis su kaptenar
musu linksmei gere alų ir arielkų jū-
kaudami ir kai ir man teko sulenyczia
kita alaus buvo linksma, bet dab-
tai vel smutna. Ko smutna? ir aš

pats ant to klausymo neatsakysiu.
Bet gal nū to liudna kad skota mate-
rialiszkai o sumenija – dvasiszkai var-
gi mano duszę. Prisdeda dar nežinia
ateitynės ir issuina liudna padejimas.
O reiktu linksmintis: grait eisiu namo,
grait baigsiu kareivystę, tą paczią karei-
vystę kuri teip del manę buvo pikti, kuri
dave tiek vargu medegiszkai ir doriszkai
pakelti. Dabar dar 7 dienos ir manę gele-
zinkelis vesdamas ir zvilgdamas į savo
prigimtą numylėtą Lietuvos szalelę.
Nors neberasiu tą tevelių, nerasiu gal
nei vienos szirdes kuri taip dziaugtusi ma-
no sugrysimui kaip kad butu dziaugu-
sisi mano nabaszninke motute bet vis
gi raszsiu brolį ir sesutę ir draugus;
Szirdis mano jau teip uzlavyta kad turia
buti meilus del jos nebtiu brolis ir se-
sute bet ir dangus ir žeme ir visi sa-
vo krassto pazvilgei kurios akis gale
motyti. Bet gana man toliau bu-
ti. J. Grebrinas

Juśkeviczios svodbinos dainos. N 5. Dainuojasi: ó kas tau klojo mar- gą patalelį ? Kas patalą purine? Kas tai yra „ purino" —	
Vel dainuojasi to pocziaje dainoje: „ Balnużelis mano Timonelis mano Ant żirgelio gulejo." Kas tai yra „ timonelis" —	
„ Czebatelei mano Vaksonelei mano Ant kojelių gurgzdejo "	Gražus iszlarimas: „ vaksonelei" reiszke : – vaksavoti"
„ Graži żiureti Meili kalbeti Meili kalbeti Geru tevu dukrele."	Graži eile : „ Graži żiureti Meili kalbeti"

Sniškos svodbinos dainas.

N 7.

" Graverk metgole
stiklo langeli
Parodik savo
Skaistą veidelį."

Grasi visa rifma

N 8

Dainuojasi:

" O aš mislijau
Kad tu bajoras
Kad į akis pažiurejau
Gąnenas čigonas"

Kas tai yra: „gąnenas"—

~~Kas~~

N 19.

" Kad sedau už stalelio
Prie mergeles šaleles
Ui švyska blizga
Povų plunksnele
Už kiaunių kepereles!"

Kas tai ira „ kiaunių?"—

Sniškos svodbines dainas

N 20.

" Uršė kaipo kvietkas žydi
Arielkos visiems pavydi
Pati gėria kiek priguli,
Nakti šoka diena guli"

Geras eiles
"~~Nakti šokai~~ Pati gėria prigulia
Nakti šoka, diena guliä"

" Ale butu laba merga
Butu gera gaspadynė
Baltai šaurkštus nemazgoja
Ir po siūlu pakavoja"

Grasios eiles:
" Baltai šaukštus nemasgoja
Ir po siilu pakavoja".

N 21.

" Su juodujo
Į vainelę josiu
Melinuojo
Į glitelę stosiu"

Kas tai yra „glitelę"?—

N 22 „Ne mergeles aš viliojau Ne jaunasias aš viliojau Savo lustuži neliau. Kas tai yra „lustuži?"	
vel: „Ir atplaukia juodo laivelio Su merunais, dimijonais, Su brangeis zolineleis Kas tai yra: „merunais dimijonais"?	
„Laivūnas"	Lingus žodis.
23 „Jau mano kaspineleis Aprišelei redyti Kas tai yra „aprišelei"?	

Kaip-gi tu pasakita nerkausai! ——— (liepta) ———	Savo Liónas isstarimas.
Išimreat puodeliuką iš židines duosiu bernuikuj gierti —	
„Lendvežėlei"	Олеандра.
N 28 „stov žirgelei pabalnoti Komanlemo pažaboti Prie naujo ziogrelio Prie rutu darzelio Kas tai yra „žiogrelio"? vel: „Kad aš jojau per laukelius Per žalinosius biržtvinelius Pamacziau mergeles Lauke šiena griebiant" Kas tai yra „biržtvinelius"?	

Jūrėos svodbinos dainos.

№ 30.

„Ir sutinku gęndrolelį
Gaselių ateinant;
Gęndrolelis puikus ponas,
Jis nieko nesako.

Kas tai yra „gęndrolelis ir „gaselis"?

„Atsistodamas bernužėlis
Manę išzvainojo"?

„Balto liežiaus? mergužėle
Tai ne ukinįke . .

№ 33

O Ku tu stovi?
Kuodel ne pjauji?
Kuo bernyti
Griaudžei verki

„bernyti" smagus žodis.

„Ir išdaužė tvorinelius
Išminojo žolinelius

tvorinelis (originalno)

№ 36

„O kaip nujosi .
Pas merguželę
Sumiudrinsi? žirgeli
Tarol alkel vartelius"

„O kaip payojau
Pas tevuželi
Szaunei bares tevelis
Ålsei? žvengė žirgelis"

Ei sunit, sunit
Darbinį keli
Ne užvadžiok? žmonelių
Ne bandavok? mergelių"

~~Jozei~~ Senoji mociute
Juoda kaip kuosėle?
O jos jauna dukružėle
Murza kaip varnele.

Kuosa - paukštis juda.

Graži dygi merguzele
Kaip dagiu kvetkele.

7 Tą vetelę, kur sedėjei
Kaiszčina iszkaiszini(?)

Tą stuopelę katra gerei
Delenais iszvėčsiu"

Tuos sarelius kur vaikszczojei
Morinais(?) barsti siu"

Algute merga
A tu Algá merga
Ką dingoji (?) kandumoj
Kokiu svečių laiuki!
(svetiškoni)

(Rudinelei?) (žole)

Mudrinti (iszmudrijo)

47
„Ar asz ne baltas
Ar neraudónas
Ar ne skáistus veidėlei
Ar ne meilus žodėlei?

(Smagios ciluxes)

№ 54.
Rutelės garbinelės (?)

Laigunelei mano
Dobilelei mano
Kaip prijėmet mani jauna
Prijimkit ir žirgeli

O tu bernuželi
Szelmu naruželi (?)
Ne padirgei plinteles.